

**УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:**

- *заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,*
- *пуномоћник оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић,*
- *сви оптужени*
- *браниоци, адвокат Здравко Крстић, адвокат Градимир Налић, Игор Олујић, Миладин Живановић, који ће за данашњи претрес мењати и адвоката Миодрага Планојевића, адвокат Јасмина Живић, адвокат Зорко Борис, адвокат Гордана Живановић, адвокат Слободан Живковић, који ће за овај претрес мењати и адвоката Војислава Вукотића, адвокат Бранислава Фурјановић, а за адвоката Милу Јанковић се јавља адвокат Радослав Шошкић, по заменичком пуномоћју које прилаже суду.*

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Извињавам се, судија, адвокат Бранко Димић, за окривљеног Радисава Јосиповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас констатовала?

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Не, не.

- *те адвокат Бранко Димић.*

*Суд доноси*

## **РЕШЕЊЕ**

**Да се главни претрес ОДРЖИ.**

**Претрес је ЈАВАН и НАСТАВЉА СЕ у 9 часова и 52 минута.**

**Главни претрес се наставља испитивањем оптуженог МИОДРАГА ДИМИТРИЈЕВИЋА, а из суднице СЕ УДАЉУЈУ сви други оптужени који до сада нису изнели своје одбране и саопштава им се да је наставак главног претреса дана 11. јуна 2008. године у 9 часова и 30 минута.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Изволите, адвокат Миладин Живановић.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Господине Димитријевићу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Изволите.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли можемо? Реците ми, са колико година радног стажа сте отишли у пензију и када сте отишли у пензију?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Отишао сам у пензију 1996. године са радним стажом од 40 година и 6 месеци.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте за време тог радног стажа имали било какав прекршајни поступак односно да ли сте дисциплински кажњавани од стране војске и да ли сте имали било какав прекршајни или кривични поступак ван војске?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У војсци нисам кажњаван ни са чим, апсолутно ни са чим, био сам овај једанпут ванредно унапређиван, а у цивилству сам кажњаван за саобраћајне прекршаје овај овим преко судије за прекршаје, за погрешно паркирање и тако нешто и кажњен сам овај због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја ваљда, када сам код Чачка склизнуо са аутом преко неког леда и ударио у други ауто, у коме сам човеку који је био у ауту, нанео тешку телесну повреду и због тога сам суђен пред Војним судом. То је било мислим 1984. године, када је овај председник Тито умро, ако се добро сећам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је вођен било какав поступак или сте кажњавани од стране војске везано за догађаје у Ловасу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, апсолутно не, овај, по повратку из Ловаса, нити ме је ко саслушао, нити ме је ко чувао, нити ме је ко притварао, све до октобра месеца 2007. године, када ме је БИА позвала на саслушање у горе своје просторије, не знам Карађорђева, како се зове, улица и тако даље. Иначе, нико ме није овај позивао ни за шта, ни за шта. Чак после давања једног изјашњења то се тако, или изјаве органима безбедности 19.10.1991. године у Ловасу, овај, када су ми достављена питања нека о којима треба да одговорим на њих. Ја та питања имам овде, ако некога интересује, могу и да их прочитам, јер та су питања defacto говоре о томе да ја нисам имао никакве везе са командовањем и да та команда која је послала тог поручника, да ме саслуша и тог старијег водника, овај, не да ме саслуша, него да ми дају питања и да ја на основу тих питања дам изјаву. Нико ме није позивао. Иза тога сам био слат и после ослобађања, пада или пада или не знам ни ја како да се изразим, заузимања Вуковара, послат сам био овај у Вуковар и у Богдановце, село Богдановце. После сам био исто тако да надгледам, да тако кажем, рад неких, неке групе тамо која је била ангажована из ТО Ловас у тим местима за обезбеђење. Никакву команду, дужност ту нисам имао, апсолутно никакву.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је у том периоду.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: После тога.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је у том периоду, после Ловаса, да ли сте тада кажњавани или да се дешавало нешто због чега Вас је војска позивала на одговорност?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, не, апсолутно не, нити ме је војска позивала, нити ништа. Ја сам из списка дознао само да, само сам дознао из списка да је покренут неки поступак овај за ислеђивање, то је ја не знам зашто то није ако је покренуто, зашто то није и реализовано, вероватно је неко имао своје овај, своје неке планове, неке планове, него неке своје разлоге, да их тако назовем, зашто то није реализовано, обзиром да је, а ево овде могу да покажем свима на каквом је то папиру предлог послат за спровођење поступка по питању смрти ових људи у минском пољу. Ако је то предлог за овај кривично гоњење или тако нешто, онда.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Када сте поменули та питања што су Вам дали из ВБА да се изјашњавате, односно приликом изјашњења да одговорите на та питања, да ли су они у тим питањима Вас означили као одговорног за нешто, односно за командовање или су?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, апсолутно не, они су у тим питањима, ја могу нека и да прочитам, овај, као прво било је, какав је задатак и од кога сте добили, ко вас је одредио за команданта села, ко вам је претпостављени, ко потчињени, ко вам је садејствовао. Друго, ко је одговоран за стање у селу, те каква су ваша овлашћења била у односу на мештане.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Добро, Ви сте одговорили на та питања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам одговорио на та питања и доставио један примерак овај од тог одговора и тај снимак тог одговора сам заједно у МУП-у у Кнеза Милоша 101 видео захефтано једно за друго, са наређењем да сам неки координатор. Нисам стигао да прочитам шта је до краја. Тада сам први пут видео да сам неки координатор. За које јединице и какве јединице, нисам стигао, јер ми је онај тај Срђан Васић и рекао сам већ како се зову, Недељковић, имам ту те људе уписане, овај, када је истраго оно, ваљда се сетио да то не треба да ми покаже, јер је то неки вероватно доказ да ја нисам командант. Према томе, тада сам само написао ту писмену изјаву и никада ништа више, нити разговор, нити било шта.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Када сте одговорили на та питања, да ли сте Ви тада одговарали као и овде пред овим већем, о Вашој улози?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи истоветно као и овде да нисте одговорни, да нисте учествовали у командовању и слично?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Апсолутно, да, апсолутно да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је Војнобезбедносна агенција могла да провери Ваше тврдње кроз војску, значи кроз те органе војске, да ли је то тачно или није?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Она је могла да провери да је хтела да провери то. Било је, није било никаквих тешкоћа да се то провери, не тим начином којим је она радила, они су то дали свакоме питања, свако је то написао шта је хтео тамо, овај и могао је да лаже ту колико хоће у томе. Да су само од нас који смо тамо били, војна лица покупили бележнице, радне бележнице у којима су задаци прецизирани и од кога су добијени, јер свако војно лице води своју радну бележницу, не може да памти, није Бизмарк да

памти све ствари, овај, само да су то узели, могли су да дознају ко је шта ту урадио. Међутим, то није апсолутно није урађено, није их интересовало, једноставно их није интересовало то, да то направе по закону и како треба да се направи.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли би они позвали Вас на одговорност да су утврдили да сте Ви били командант?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, господине, то нико ме никада није позвао ни на какву одговорност, чак ни тај извињавам се, тај мој претпостављени Ђокић Ратко, никада ме није позвао на одговорност да било шта о томе разговарам у вези са тим случајем у Ловасу.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли би требало да Вас позову на одговорност да сте били командант у то време?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да сам био командант и да сам био тај који је надлежан за решавање питања тамо, сигурно да је требало да ме позове неко на одговорност, међутим, овај, ја бих хтео да Вам само кажем нешто још, да ово, овај предлог овде за гоњење, војска није у свом акту 3-500 defacto је описала лажи и неистине и оптужила је мене за овај за практички за тај догађај у минском пољу, међутим, није смела да стегне песницу и да подигне оптужницу против мене иако ме је у том акту нацрнила да сам ја баш тај. Није смела само због тога, јер је знала да неће оптужити Димитријевића, него да ће оптужити себе. А то се из акта може видети ту, ако се акт прочита цео, ја могу да делове акта прочитам ако треба, а мислим да би требало да ја то прочитам, да целом овом аудиторијуму и Тужилаштву и свима и овима тамо, овај, покажем шта је заправо рађено и шта није рађено. Могу ли ја то да учиним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, има времена за то.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, госпођо.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислите на онај акт где кажу да је под руководством команданта Димитријевића?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То што је војска, то је нешто оперативни дневник или нешто тако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да сам ја позвао Дарка Перића тамо да се врати и да дође у Чаковец, да сам ја ишао тамо да молим те људе, командире чета и оно остало, да молим војнике да их убеђујем тамо да они то, да они прихвате то извињање, да крену у то извињање, то ја апсолутно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај писмени акт који имамо у списима.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да, то постоји у списима.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Назвали су ме тамо командантом ТО.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Добро, након тога сте Ви дали ову изјаву, односно одговорили на питања и кажем, ВБА је вероватно могла да провери и да утврди праву одговорност.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Свакако.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми, колико сте стажа имали у време када сте били у Ловасу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тридесетдве године активног стажа.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То је војни стаж?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, војни стаж без бенефицираног, за сваку годину, за сваку годину ја сам имао два месеца бенефиције и то може да се израчуна, на тридесетдве године по два месеца, колико изађе то, четири, пет година ваљда, три, четири године.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Свих тридесетдве године сте били у војсци?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Увек сте били официр?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Увек сам био официр, увек сам радио са људима, радио сам целог живота на обуци, изричито на обуци.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи, Ви сте морали знати шта је то кривично дело, геноцид и какво је понашање официра у току било каквог ратног дејства и у мирнодопске сврхе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Апсолутно, апсолутно и опет кажем, ја тада у том тренутку нити сам био луд, нити сам био несвестан, апсолутно сам знао шта је шта, да разликујем шта је шта и нисам могао са толиким годинама да овај да улазим у такав један аранжман уопште, да тако кажем, или у тако неко глупо, невероватно глупо наређење да људи изгину тамо у том минском пољу. Ја само једну парадигму, пре неки дан сам прочитао да господин Радовановић овај изриче да када су га нападали неки тамо за саслушање сведока, за убеђивање сведока да сведоче против овај Шешеља нешто тамо, да он изјави, па зар бих ја себи после тридесет година активне службе дозволио такав луксуз, такав луксуз да тако нешто направим. Ако он са тридесет година значи није могао, ја сам вероватно уврнут и ја сам са тридесетдве године могао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ви сте дошли у Ловас 14.10.1991. године?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: 14.10., поподне.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте у Вашој изјави да сте затекли у Месној заједници ако је то зграда Месне заједнице где сте били, затекли једног радиотелеграфисту или човека који има неку везу, односно уређај којим је одржавао везу са неким?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да. У просторији где су се одржавали ти састанци, са леве стране од улазних врата стајала је радиостаница нека, такозвана «АН Герц 9», то је стручни назив, то је америчка радиостаница чији је домет 36 километара, овај, и која у нови систем, у нови систем веза и радиостаница, да, добро показује адвокат, нови систем веза и радиостаница, није могла да се укључи, није имала одговарајућу фреквенцију са новим радиостаницама. Према томе, та радиостаница је могла да контактира, односно да остварује везу само са одговарајућим радиостаницама које су имале ту фреквенцију. Ја сам неколико пута питао тог момка који ради тамо, он се бавио радиотелеграфијом, према томе ја нисам знао шта он куца и шта не куца, он је имао два пута дневно заказане разговоре. Не знам, не могу да се сетим за преподне у које је време имао, али чини ми се око 10, а поподне је

био у 16 сати. Та радиостаница ради на укључивању у струју и ради има ручни генератор. Чак се десило једном да је он био сам тамо, да није имао струје, да није имао ко да му окреће генератор, па сам ја сео на седиште и окретао му генератор да одржи ту везу.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли знате са ким је одржавао везу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам, питао сам га више пута, он није хтео да ми каже.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли можемо да претпоставимо да је он слао неке извештаје свакодневно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Он је вероватно слао неки извештај односно имао је неку везу са неким њиховим претпостављеним, ја лично овај из неког мог, то не мора да значи да је тачно, мислим да је он одржавао везу са политичким овим органима САО Крајине и тако нешто, мислим да са неким тако.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Шта је био тај везиста, војник или и којој јединици припада, ако је био војник?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Био је војник и тај војник је ово обавештење грађанима, мени из неке захвалности као не знам ни ја добром човеку, овај, мада то није било моје, опет наглашавам, то није било моје, овај, узео и откуцао је то. Ја тај први примерак имам овде, ту је било и доста грешака, нормално, ја сам то исправљао оловком после, то је тако видљиво, да је куцао онај који.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Којој јединици припада тај војник?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то не знам, али је био из места, мештанин је био.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Када сте дошли и када сте први пут видели Вељовића, да ли сте њему уручили неки документ који би показао каква је Ваша улога доласком у место?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Кога када сам први пут видео?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Вељовића који је био, како сам разумео?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Вељовића? Не, ма не, ја никакав документ нисам имао писмени, нити сам икада то видео, ја поново наглашавам, господине адвокату, наглашавам да сам први пут неки документ видео тамо у МУП-у Србије. Немогуће је да је тај документ само се налазио код њих, то су они морали од некога добити. Морали су добити или од Већа за ратне злочине или од војске, нису директно могли да добију, али тај документ је defacto постојао, и један и други, и та прва изјава копије и тај документ којим се ја називам неким координатором.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Питам Вас зато што Вељовић помиње се у некој изјави да сте Ви његов претпостављени. Да ли сте Ви њему уручили неки документ из кога се види да сте Ви његов претпостављени? Претпостављам значи да је нека команда Вам дала, упутила Вас на Вељовића?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако је то Вељовић, ако је то Вељовић рекао, нека му је на част, Вељовић то лаже, зар бих ја чувао ону бележницу седамнаест година, а такав документ један не бих чувао, такав документ не

бих чувао, чувам ту, тај проглас и чувам ту та питања, питања која су ми доставили органи безбедности, а тај документ који је наредба, који defacto доказује да ја нисам командант, да ја то не чувам. Па то је стварно.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја само питам, да ли сте Ви њему показали неки документ који?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, господине адвокат, никакав.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је он имао неки документ или неко наређење из бригаде да сте Ви постављени за његовог претпостављеног?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то не знам, он мени то никада није показао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви било каквим радњама, речима, рекли му, упутили га у то да Ви долазите као његов командант?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, никада, никада. Ја сам Вељовића тада први пут видео у животу, први пут видео, иако је он био, овај, тај командир чете ТО из овај Лајковца, први пут сам га тада видео, јер тај Вељовић није био чак ни на обуци заједно са одредом на чијој сам обуци ја био у Шапцу и у Ваљеву када се формирала. Значи, Вељовића никада видео нисам до тада, то у Ловасу.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви по формацији у Ваљеву у мирнодопским условима његов претпостављени?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нема ни везе, ја то не знам колико пута треба да поновим и Вама и овом суду, да поновим. Ја сам био помоћник, односно референт у оперативно-наставном органу Зонског штаба територијалне одбране, где испред мене по власти има начелник тог одељења, начелник тог одељења, начелник штаба, овај, командант Зонског штаба и командант Четврте оперативне зоне.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви издавали наређења Вељовићу или било којем од његових војника?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада никоме, ни Вељовићу, ни било коме од његових војника нисам издавао наређења. Једног дана сам ишао да их обиђем тамо на бојишту када се десио један инцидент, овај, односно на распореду да видим како су заклоњени, шта су, како, ишао сам од заклона до заклона, саветовао људима како да се заклоне, како да поставе тамо неке приручне мине, приручне овај објавнице неке од конзерви пуњени камењем, да вежу тамо између кукуруза, да би онај који наилази овај закачио то и да им дојави, значи моја активност се у томе огледала у односу на Вељовића и на Градимира овога Гавриловића, Гавриловић Милета. Тада када сам ишао у обилазак те јединице, ја не могу да се сетим да ли је то била Вељовићева тамо, углавном на источној страни, тада сам свратио до кухиње, док сам ја ту чекао тако мало до кухиње, боравио ту, разговарао са оним људима, у суседној кући је дошао један од мештана Хрвата и вероватно покушао да то ликвидира ту групу око које је било око тог казанчића у коме се кувала храна, међутим, један га је војник приметио и појурио га је. Он, нормално, знајући распоред и обора тамо својих и оно остало, он је једноставно нестао између онога и

нестао у шуми. Значи, то је један овако од инцидента које сам ја запамтио тамо.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Какав је био однос командовања између Вељовића и овог Гавриловића из Љига?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И овог из Љига? Из Љига, јел? Ја то стварно, господине не знам, јер то није, ја ни на који начин нисам решавао командовање у бригади. Према томе, ја то не знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је Вељовић можда некада рекао да је он командант Гавриловићу, односно да је надређени Гавриловићу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сећам се, стварно се не сећам да је тако нешто он изјавио предамном, било би грехота да кажем било шта, да лажем, јер се стварно не сећам да је тако нешто изјавио.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте да је била и нека тенковска чета?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, била је тенковска чета.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ко је њима био командир или командант?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Њима је био командир Јоца се звао, иначе је био рукометни тренер у Ваљеву и резервни старешина је био. Ја сам иначе контактирао са њим, а знам сигурно да су контактирали са њим и Гавриловић и овај Вељовић, знам да су контактирали, један је тенк имао усред села, малтене, један тенк који сам ја видео, који сам ја видео, два тенка, био је тамо према Деветаковој кући, тамо где сам ја прве ноћи вођен на спавање. Ја сам из транскрипата чуо да је то Деветакова кућа, ја стварно нисам знао чија је кућа, али сам тада дознао то.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ко је њему био надређени?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи, тенковска чета знам ово, да је тенковска чета била много слабо, јер ми се тај командир жалио, много слабо попуњена са људством. У једном тенку у том који је био тамо према овај Деветаковој кући, било је двојица послужиоца, а у тенку је пет послужиоца, значи била је врло, врло слабо попуњена и команда бригаде вероватно рачунајући да је она најслабије попуњена, да не може да учествује у неким дејствима тамо њеним, ја то као војник тврдим, она је одлучила да ту најслабију чету стави ту да ту обезбеђује, да чува страх неки и да једноставно да прети брате мили, једноставно да прети ту. Касније је та чета 16.-ог у 6,00, односно пре тога је тај командир чете добио неке наговештаје да ће он да иде одатле и онда се војска та Вељовићева и Гавриловићева побунила и говорили су да уколико тенкови оду одатле, да ће и они да напусте овај борилиште. Ја сам учинио све да се информишем преко тог капетана да ли остаје ту или не или иде, он ми је тада изјавио да не иде, него само да је те тенкове мало предислоцирао, па да да је војска добила утисак да неће да иде. Међутим, одмах сутрадан у 6 сати ујутру је отишла. Отишла је сигурно, сигурно по наређењу команде, своје команде, команде Друге бригаде и отишла је чета због тога, што се тенковска, односно цела бригада припремала, они су имали два оклопна батаљона, припремала за преузимање положаја од 252. бригаде



која је била у сталном контакту са непријатељем, напред у овај ка Вуковару, требала је да буде замењена.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Знате ли ко је њима био надређени, претпостављени, тенковској чети?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко има?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Тенковској чети, ко је био претпостављени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Рекао сам да је био тај Јоца, ја га не знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Знам да је он био, али ко је њему био, мислим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао, Друга бригада.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко је био њему? Он је био припадник Другог оклопног батаљона, Другог оклопног батаљона..

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Питам само, да ли је Вама познато ко је њему лично надређени био следећи, значи претпостављени?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја имам негде записано, мислим да у оној бележници има записано, заменик командира, команданта батаљона име његово, али треба ми времена да ја то нађем.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То значи да, извињавам се, значи да није Вељовић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи, у том тренутку сте имали три чете у Ловасу, тенковска, Гавриловићева и Вељовићева?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И вероватно можемо и да претпоставимо да су све имале независну команду у бригади, значи да нису повезани између себе једним командантом?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, можемо да претпоставимо, међутим, из ових ја читајући ове транскрипте како је то ишло, овај, ја сам стекао утисак да је на неки начин, Лончар одредио Вељовића да он скупи те извештаје дневне, оперативне, борбене извештаје и да је он био тај који је контактирао са том бригадом, обзиром да је тај Вељовић и имао када сам ја макар дошао, дознао сам да је имао неку везу, мислим да је то била телефонска веза постављена у дужини од шест километара кабловкса веза, овај, између команде бригаде и њега, да ли је била у његовој кући, не у његовој кући, глупо се изражавам, него у кући у којој је он становао, спавао и боравио ту, или је била у школи тамо где му је била канцеларија, наводно, ја то стварно не знам, али знам сигурно да је неку везу он са командом бригаде имао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте састанак 16.-ог који је одржан са свим командирима код Душана Лончара.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Са свим командантима, господине.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Командантима. Да ли је тада говорено било шта о пребацивању одреда из Ваљева у Ловас?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, тада је говорено нешто о томе, ја лично, лично нисам показивао неко посебно интересовање за то њихово наређивање. Тада је био присутан тамо командант одреда Перић Дарко. Седео је дословце, ако је ово командант тамо, столови су били постављени овако у «Т», седео је са десне стране на четвртом месту добро знам, овај у реду после команданта механизованог батаљона, два команданта оклопног батаљона, Перић Дарко, мешовити противоклопни артиљеријски дивизион и хаубички дивизион 122 мм, све команданти са десне стране од Лончара. Са леве стране. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат. Да ли је био тада Градимир Вељовић капетан?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Градимир Вељовић, командант ове лајковачке чете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се госпођо заиста не сећам, заиста се не сећам да ли је Вељовић био тада, стварно се не сећам. Можда је био, али се ја не сећам стварно.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Шта је потребно што се тиче војске, да би се једна јединица преселила, прешла из једног места у друго?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Потребна је одлука команданта и то команданта, оног команданта који је одредио борбени поредак, одредио је распоред свих јединица на територији онако како по његовој замисли одговара, да би најбоље могао да оствари овај одбрану или не знам ни ја напад, зависи од кога, значи распоред јединица је морао да постоји, одлука његова, на којој, ја сам прошли пут рекао, он говори, одлучио сам, урадити то и то, то и то, и затим даје задатке свакој јединици понаособ. Значи, нема те силе понављам, која може да поремети такав борбени поредак, јер је то кривично дело. Уколико се и једна јединица из тог борбеног поредка помери, може да има, може, а не мора, може да има катастрофалне последице по све друге јединице, јер кроз тај отворени међупростор могао је тај «непријатељ» да уђе и да направи лом, лом у позадини тамо те јединице. Значи, изричито за одлуку команданта Друге бригаде, Пролетерске гардијске бригаде, био је да је мења или да повлачи било коју јединицу из свог састава. А у свом саставу су биле у документима ево овде, у документима, не у транскриптим, него пише дословце да је био одред територијалне одбране и да су биле ове две чете.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Како физички он прелази у друго место?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како физички?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јесте.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је двадесетшест километара, господине адвокату, овај, он се превози, он мора да се превезе. Тај превоз му обезбеђује онај који му наређује да пређе у неко место и тај у наређењу када му наређује да пређе неко место, он му прецизира – за превоз толико и толико људи, колико је одређено, две чете или целог батаљона, одређује ти се толико и толико возила, возила ћеш добити ту и ту, у толико и толико сати. Тај који може то тако да нареди је командант надлежан за превозење те јединице, за померање те јединице. Ја лично, опет сада, ја, лично, нисам имао такве

ингеренције да бих ја наредио, односно да бих обезбедио возила, обезбедио возила која одред није имао. Ја сам то већ неколико пута напоменуо да је имао једно једино возило, овај, да би обезбедио возило, ја нисам могао ни да се обратим требовањем тој команди која обезбеђује возила, јер је потребно требовањем се обратити, обзиром да ја нисам био њихов старешина. Нисам имао права да тражим возила од њих уопште. Значи, било какво моје требовање тамо, тамо том органу, односно позадинском органу, позадински орган има план употребе возила израђеној за тај дан, позадински орган њему то ремети тај план када неко се сада појави нови и позадински орган то погледа, види, по чијем наређењу се премешта та јединица. Одмах интервенише, пошто му квари план, одмах интервенише код помоћника команданта за позадину, а помоћник команданта за позадину код команданта ко је то наредио да се та јединица сада ванредно премешта. Значи, ја то нисам могао да наредим ни на који начин. Није могао то да ради и требовање да пише ни Перић Дарко, иако је он био њихов претпостављени старешина, због тога што му није, ако сам му ја наредио, ако сам му ја наредио, није му наредио надлежни старешина за то. Значи, било би проваљено, то наређење би било проваљено и његова потреба да он пређе на друго место би била проваљена и заустављена. Можда сам мало шире то објашњавао, али заиста морам да објасним то како тече та процедура.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте да сте 17.-ог увече пре оног минског поља, имали састанак и да сте на том састанку предложили Дарку Перићу да изврши извиђање одређеног рејона и тако даље и да сте му те вечери само предложили, а да је требало да следећег јутра да разговарате о томе. Да ли Вам је познато да је Перић Дарко то вече убеђивао војнике да пристану на некакав задатак који је предвиђен на том састанку?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине адвокату, ја сам то дознао само из транскрипата, значи саслушања ових његових потчињених. Нико ми ниједном речју никада није рекао да су имали такву гужву, чак ни војници са којима сам ја иначе разговарао и контактирао, чак овај, ни ови војници, десетак њих чији сам ја био командант, потпуковник командант десет војника, свака част тој армији која може да приушти себи такав луксуз, да потпуковник буде командант, командант оделења.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Те вечери хоћете да кажете да те вечери ниједан војник Вам се није обратио и ни од кога нисте чули да се десио неки проблем у чети и да је Дарко Перић убеђивао?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А ујутру?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ни ујутру, нико, нико.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: А да ли сте Ви претили војним судом?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Дарку Перићу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада, заиста нисам толико, опет понављам, нисам толика будала да овај да ратни злочин, ратни злочин овај који не сме да се изврши, то је кривично дело, који по правилу службе пише,

који сам решавао макар хиљаду пута, хиљаду пута у току своје војничке каријере, да ја тако нешто наредим и да му претим чак. Па, ја, мени је апсолутно било јасно да то не сме ниједан нормалан старешина ЈНА да изврши. Значи, да сам било шта покушао, ја сам само могао себи да ставим затвор, односно суд.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да је тог дана Перић био на минском пољу после догађаја?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам то опет кажем, дознао из транскрипата. Мени је Перић рекао, рекао, када смо разговарали, да ли је то било поподне, да ли је то било у 18 сати, оно чега се ја не сећам, око кога смо јуче водили ту полемику, да сам ја рекао, да сам ја уписивао, да ли је то било на том ручку или како је било, углавном, Перић је остао иза осталих који су излазили из тог објекта и рекао ми је дословце овако да је он први стигао тамо на то, а то може да посведочи ту и извештај број сведока који су били тамо на зачељу те колоне, за које ја знам да су били на зачељу те колоне, овај, доћи ће они на ред ту па ће бити питани за то, када је Перић ту стигао и друго, Перић ми је рекао да је рањен. Затражио сам му као отац, као родитељ да погледам ту рану у ногу је био рањен, он је рекао, «ма, нема везе, није то ништа» и није ми дао да то видим. Исти тај Перић је у затвору рекао једном из моје собе, да је био рањен на том минском пољу. То је Звонко, Белић Звонко, који је био у мојој соби, али је био негде у контакту са њим тамо и Звонко ми је то касније рекао, рекао ми је Дарко да је био рањен тамо. Белић Звонко, јуче сам га видео ту на степеницама, овај, када је ту поздравио га, руком, здраво.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми, каква је процедура у војсци када дође до неког инцидента, да ли се обавештава одмах надређени старешина?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Обавезно обавеза је надлежног старешине да прво обавести претпостављеног старешину. Према томе, Перић Дарко је овај као надлежни старешина ту, био дужан, ако се већ десио ту, а десио се ту, овај, макар како сам ја дознао из транскрипата и из приче, он је био дужан да одмах обавести свог претпостављеног старешину, а његов претпостављени старешина понављам, у свим документима је овде, која су рађена војна документа, свугде се каже да је Друга бригада надлежна за ТО одред и две чете. Ево извештаја који су оригинали и ти су транскрипти који нису ништа, то су званична документа.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То сте већ причали, мислим, пошто Вас овде третирају као надређеног Дарку Перићу, да ли је он Вас известио одмах после догађаја?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мене није известио апсолутно ни са чим. Чак је мало шале збивао, па је рекао, као тамо када смо били ту око ручка тамо, тамо је на ручак долазио када је ко стигао, овај, случајно смо се срели, питам га, «шта је Дарко било то, бре», «па, била нека погибија тамо», као и тако. Ја само да кажем ово, жао ми је што то морам да кажем о тако младом човеку и тако, међутим, Перић је био такав, такво понашање је имао, да се не изразим друго, не волим, ипак сам ја старији човек, нема смисла да се изразим, изражавам другачије, али такво је понашање имао, да мене, лично, не

би зачудило да се тај Перић Дарко, односно, да је тај Перић Дарко у својој бележници за тај дан написао, 18.-ог, то није се десило ништа. Значи, такво је понашање било. Перић је имао два телохранитеља, ко од брда одваљена, са собом је вукао, Перић је имао ту хеклерчину, заденуту, Перић је имао рукавице оне посечене, као Силвестер Сталоне, за битку представљао је нешто, чак сам чуо да је имао и неко црно одело, али ја га додуше нисам видео, али сам то чуо само. Према томе, Перић је био такав човек, са којим ја и да сам хтео, и да сам хтео, нисам смео, нисам смео, нисам имао храбрости да му нешто наредим или кажем, јер знам да то не би урадио да би дубио на глави, да то буде по његовом, а не онако како му ја наредим, и да сам хтео да му наредим, мада никада, ништа му нисам наредио, ни у Чаковцу, ни у овоме Ловасу.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте да сте чули за догађај на ручку. Да ли сте покушали да сазнате детаље о томе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тада на ручку?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не, не, уопште, у току дана?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Уопште? Да, покушао сам. Покушао сам у току дана, после тога него што се то разговарало на том састанку, то има записано, знам сигурно да има записано тамо, да је Дарко овај говорио као, погинули неки, као сами хтели да погину и тако даље, овај, омаловажавао је тај догађај, омаловажавао, буквално омаловажавао тај догађај. Ја да би колико-толико дознао шта се стварно десило, шта се стварно десило, без уплитања у овај испитивање надлежних органа безбедности, ја сам навече по мраку, ризикујући да будем убијен од стране патроле, јер је био полицијски час, добро, то је кратка деоница, отишао до школе где су они били смештени и где је Дарко Перић имао смештај. У ту школу сам ушао унутра и кренуо уз степенице горе које су веома широке, добро их памтим и сада, оне гелендере је имала овако од бетона сазидане са стране, кренуо сам и питам где командант станује, где је Перић, каже, горе на спрату. Ја кренем горе на спрат, на половици степеништа ме зауставља Борић Игор, војник који је био у тој групи о којој говори госпођа судија, са Марићем Мишком. Борић Игор зауставља ме и каже, «где сте кренули», ја кажем, «пошао сам горе до Дарка да поразговарам мало са њим у вези са овим». Као из пушке, као из пушке, ми је одговорио «Дарко га је претерао», дословце тако и онда смо наставили разговоре овако. Ја сам покушао да не разговарам о томе, зато што ипак је он војник, овај, а овај је капетан прве класе и ја сам потпуковник и то, нема смисла да ми ту тако разговарамо, али смо разговарали о неким неважним стварима и кажем, овде ходаш као да си у диско клубу, Сунце му његово, овај, то је трештала музика, то је уби Боже, од покрадених апарата, не знам ни ја и радиоапарата и оног свега осталог у тој просторији и на то, мало након тог разговора, одједанпут је кроз отворе на врата са друге стране улице, отворена према мени и према том Борићу страховита ватра из наоружања, пешадијског наоружања, аутоматских пушака. Кроз врата је гађано, на вратима је био, односно поред врата је стајао војник стражар, нису гађали њега, нису га повредили, значи није била намера да он буде погођен, него да будем погођен

ја. Ја сам нормално за оружје, појурио низ оне степенице, Борић ме је једноставно пребацио преко, преко, овај, преко оgrade оне доле, «не, Ви останите овде», он и неколико њих је истрчало напоље и почела су дејства са зољама, са осама, са наоружањем, почела је вика, дрека, «ти тамо, ти тамо, опколи овде» и тако даље и тако даље. Углавном се то смирило и овај ја сам одатле после покупио се и вратио се у Месну заједницу. Значи, те вечери нисам могао да нађем Перић Дарка да бих разговарао са њим конкретно о догађају у тој школи. Где је био, ја стварно не знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јуче Вас је представник оштећених питао зашто Ви нисте као грађанин, као човек, пријавили кривично дело које Вам је познато.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине адвокату, у војсци има пропис, то сви знају, сигурно, који су то органи који раде на таквим делима. Према томе, ја као тај који није претпостављени, који није претпостављени тамо никоме, апсолутно никоме и као човек или било како, нисам сматрао за потребним да се тамо сада ја нешто стављам, да ометам на неки начин истрагу. Значи, хтео сам да остане тако како јесте, без изјава неких, без неких најави да ће нешто бити и тако даље и тако даље. Чекао сам да надлежна команда упути своје органе који су предвиђени за то, а то су органи безбедности и органи војне полиције са којима је бригада располагала и где је она надлежна, да то уради. Према томе, ја нисам предузимао ништа, ништа, само због тога. Не зато што ми је било свеједно, као човека дубоко у души ме је болело, било ми је страшно жао тих људи који су изгинули тако глупо, тако глупо, много глупо изгинули и то ме је стварно шокирало. Не зато што нисам желео да на неки начин помогнем, али ту је била свршена ствар. Ту су они били убијени и ту ја нисам могао ништа да помогнем, само сам могао да на неки начин обезбедим да се не расплине то, да се не чачка тамо око тих доказа, око тих доказних материјала, него да то остане тако како јесте. У циљу тога, у циљу тога, сам ја чак и на оном састанку, ако сте прочитали оно, а прочитали сте сигурно из оне бележнице, дословце наредио овако «забрањујем било какве акције у току дана, забрањујем», јер због тога да се не би тамо ишло, нешто померало, неко било шта дирао. Значи, ја ту нисам имао права да ја то забраним, ја то нисам имао права, defacto нисам имао права, али сам пукао, да тако кажем, као звечка и наредио сам, «станите већ више». Претходни догађај хапшења, сада и то, тај одлазак и погибија тих људи тамо, то је било већ превршило сваку меру.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: С обзиром да је Перић био упознат са догађајем, да је упознат и Влајковић и Јосиповић као командири чета, да ли сте Ви претпостављали да ће они известити вишу команду о том догађају?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, знате шта, ја овај ја сам могао само да нагађам то, они су морали да известе, неко од њих је морао да извести. Ако Дарко није могао, он је могао да каже било коме тамо војнику, еј, иди, трчи тамо на телефон, окрени тога и тога и зови Лончара да му кажеш то и то, ако ништа друго. А ја стварно нисам знао да ли он јесте или није.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Тај дан није долазила војна полиција?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, тај дан није долазила војна полиција.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Шта сте Ви урадили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Војна полиција је сутрадан отишла.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Шта сте Ви урадили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам у односу на шта.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: С обзиром да тај дан није долазила, да ли сте Ви предузели неке мере да обавестите Ви лично?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја тог дана нисам обавештавао никога.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Сутрадан?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сутрадан, да, сутрадан сам ујутру рано овај, извињавам се, извињавам се, стварно се извињавам, ја сам сутрадан ујутру овај кренуо ка Товарнику да бих ишао да разговарам са Лончарем, јер сам рачунао да су они већ морали ту да буду у току дана њихови органи да буду ту на том месту. Кренуо сам ка Лончару тамо, не бих могао сада да слажем било како, да кажем да сам самоиницијативно или да ме је он позвао, ја то стварно нисам сигуран. Али мислим, мислим сам у себи, да због тога што ме је то толико разједало, да сам ја сам пошао тамо ка њему, без онога што сам сазнао из транскрипта, да Деветак каже да смо ишли скупа. Ја са Деветаком нисам хтео да идем ни на, нигде, једноставно нигде. Према томе, да седим са њим у једном возилу, после ових догађаја који су се десили, то није долазило у обзир и да седим са мојим потенцијалним убицом у возилу, то сигурно не бих дозволио себи такав луксуз.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте били код Лончара и како је то изгледало? Да ли сте отишли код Лончара?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, отишао сам код Лончара тамо, разговарао сам са Лончаром и тада ми је Лончар, није наредио, мени није наредио уопште, рекао да покупим овај у Ловасу изјаве од Перић Дарка, од командира чета и његовог заменика или командира водова, нисам баш сигуран, пише овде у оној свесци, бележници и од два, најмање два учесника у том догађају. Мени није наредио да ја пишем никакву изјаву, нити ми је, једноставно ми није ни наредио ни за ове људе, тражио је да то буде, обзиром да сам ја отишао веома рано, негде око 7 сати тамо, тражио је да то буде готово до 10 сати. Ја сам му рекао, «знаш шта, то неће моћи док се ја вратим, док ја те људе пронађем тамо и то, тешко да ћу ја то моћи да урадим». Тада ми је још рекао ово, да је, ја сам то и јуче рекао овде, да је намеравао да Деветака ухапси. Ја сам Деветака тада бранио, тиме што сам рекао «нема потребе, бре», баш тако, «нема потребе, зато што», ето, једноставно нисам знао који је удео био његов тамо и који није био његов тамо, једноставно нисам знао да је човек умешан у то, нисам знао да је умешан у то и зато сам га мало и одбранио, да не буде хапшен.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је Лончар знао већ пре него што сте Ви дошли?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да, Лончар је то знао већ, неко га је обавестио, а ко га је обавестио, ја то не знам, али га је неко обавестио.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је Ђокић, Ваш претпостављени био у Ловасу у периоду од 09. до 18.10.1991. године?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ђокић, Ви ме много питате, господине, овај, ја не знам да ли је био од 09.-ог до 14.-ог. Од 14.-ог до 18.-ог ја знам да ли је био или није био. А иначе од 09.-ог, ја не знам, ја ту нисам био.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је био од 14.-ог?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам могао да кажем. Од 14.-ог надаље ја се апсолутно не сећам да је Ђокић долазио у Ловас. Да је дошао у Ловас, Ђокић би упознао некога од ове нове власти, а не само први сусрет када је упознао Воркапића. Ђокић је чак у његовој изјави на једном месту тамо у овој Војнобезбедносној агенцији овај рекао да је упознао Љубана, међутим, није тачно, овај, сигурно није тачно, приликом првог тог доласка, а касније када га је видео наводно негде на слици тамо на ТВ-у, он је рекао да тог човека као не познаје уопште, Ђокић је упознао Воркапић Милорада. Љубана Ђокић никада није упознао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми, у вези оних састанака који су одржавани у селу у том периоду, значи у вечерњим часовима, у периоду док сте Ви били, поменули сте једном приликом да је долазио када је ко хтео. Шта то значи?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У место је долазио када је ко хтео.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не, не, на састанке који су одржавани навече?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А на састанке, на састанке? Да, да, када је ко хтео, долазио је, ја не знам ко их је обавештавао, ја их нисам обавештавао уопште о тим састанцима, нисам, нисам никада, јер опет кажем, ја те састанке нисам водио, ја сам на тим састанцима био присутан само због сазнања шта се ради у селу и да се не би помешало, да се не би негде судариле две патроле.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је било одређено тачно време када се одржава састанак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не. То је било навече, не, и онда када се прикупимо, овај, тако. Ја сам био ту, уосталом, овај у Месној заједници и ја сам био увек ту, да тако кажем.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Још једно питање само, реците ми, у вези оне бележнице која се помиње све време у списима и видим и у овом разговору, ја сам приметио на копијама да постоје разлике у мастилу. Ви сте рекли једном приликом, односно када сте давали исказ пред председником већа, односно пред овим већем, да сте исправљали само име неког човека у тој бележници. Међутим, ја сам приметио да је различита боја мастила на више места и на више страница.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви имали две оловке када сте писали то или сте евентуално накнадно или већ када дописивали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам то накнадно овај уписивао, вероватно на основу неких сазнања и на основу неких сазнања и тако нешто,



овај, и онда сам уписивао и те датуме, онако према садржају, према садржају који се расправља у току дана, онда сам, овај, одређивао који је датум, које је време и тако даље. Ја бих хтео само нешто да Вас подсетим, ако је тачно, ако је тачно да је Перић Дарко дошао 17.-ог у Ловас, ако је тачно, ја само кажем, то нека утврди истрага и нека утврди суд, да ли је он тада дошао, а рекао је поред тога да је дошао када је тенковска чета отишла, а тенковска чета је отишла 16.-ог ујутру рано. То значи да није дошао 17.-ог, него макар 16.-ог и да је 16.-ог био на састанку команданата и командира у Товарнику. Према томе, Перић је морао да буде ту раније, овај, али ево, сада сам мало скренуо са правца, па онда не знам, поновите ми молим Вас питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да нема више питања.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Молио бих паузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једно питање у вези овога, да разјаснимо, кажете, накнадно сте уписивали како се када расправљало?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, када сте то уписивали, после првог саслушања код истражног судије, па накнадно када су били сведоци или када?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, уписивао сам то тамо, тамо још по времену, тамо када сам био тамо и евентуално када сам отишао, отишао да, уписивао сам у касарни, тамо у Ваљеву и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте мени на моје питање први пут када сам Вас испитивала, рекли да ту ништа није мењано, да је аутентично то из, од пре.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, од пре седамнаест година, а да је једно име које Вам је истражни судија скренуо пажњу на записнику од 15. октобра 2007. године, да је само тај део промењен, то име сте додали «У затвору раде, Љуба и Милан», а да сте Ви ту Девчић ту додали.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ту пише, госпођо, поред тога, додато, накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, па на моје питање, Ви сте рекли да сте то мењали, а сада овако браниоцу тврдите нешто друго.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И датум се мења, време, час и тако даље, је могуће, сасвим могуће да сам ја то променио када сам се по сећању онако када сам гледао и распоредио оне задатке, ко је како шта рекао, да сам то тако уписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте мењали тај текст, оно што је написано?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Текст не, не, не, текст ништа није мењано, то се јасно види из оне копије, госпођо, јасно се види, овај, шта је исправљано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прву фотокопију тог, први пут ту бележницу приложили 07.11.2006. године ВБА?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су узели ту фотокопију?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другу фотокопију сте приложили 30. маја 2007. године истражном судији?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: 30. маја

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, када сте први пут испитани?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да, када сам ухапшен 29.-ог, онда 30.-ог сам био на саслушању, онда нисам приложио, ја сам њему то дао у руке. Судија ме је питао шта ти је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има све у транскрипту. Реците ми, значи сигурни сте да тај текст, садржину текста мењали нисте?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, не, апсолутно не, апсолутно не. Значи та питања која су уписана унутра, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Догађаји, оно што сте писали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нису мењана, апсолутно. Мењано је нешто можда име, мењано је не знам, мењан датум можда, време одржавања, то је можда промењено, иначе текст, садржина текста је то то, то што је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја се извињавам, али ево када сте већ то питали, ја, можете и Ви погледати у копији, тамо имају различите оловке, значи дебљина и боја, тамнија и светлија. Да ли то значи да сте Ви имали две оловке у цепу и да сте час једном писали, час другом?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, вероватно, господине, мислим да је то, ја сада имам овде две, три оловке по цевовима.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И на истом састанку сте писали са две оловке?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, не на истом састанку, господине.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Кажем, ја сам видео на тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо сада човек је рекао да саму садржину текста није мењао, не знам шта сада хоћете, у чему је ту проблем.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Није ми јасно, мислим мало чудно да није мењао, а различите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, Вама чудно, а његов одговор је такав.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Могуће је и да сам, овај, да сам оставио оловку, па да сам узео из торбице другу оловку, то је сасвим могуће.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Немам више питања, али молио бих паузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

*Суд доноси*

## **РЕШЕЊЕ**

*Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 10 часова и 57 минута и биће настављен у 11 часова и 15 минута.*

*Суд доноси*

**РЕШЕЊЕ**

***Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 11 часова и 25 минута.***

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли питања даље? Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине Димитријевићу, истина је од првог дана своје одбране износили сте низ докумената војних и предочавали овде. Стекао сам утисак да сте пажљиво прочитали предмет. Да ли Вам је познато да када су у питању војни извештаји који су овде од стране Тужилаштва предложени као докази, недостају одређена документа и која?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, господине, познато ми је и ја ћу, ја имам ту записано овај, мислио сам то да предложим суду, да та документа овај тражи, надлежним путем и да се уврсте у списак овај докумената. Обзиром да један овај то је сасвим видљиво и из тих војних докумената, да један део докумената чак нема по једну страницу која је можда.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја се извињавам, Ви ћете Ваше предлоге за доказе изнети касније, само да се фокусирамо пошто верујем да ћемо изаћи на исту причу, значи Ви, одговор је да, да ли је тако, познато Вам је да недостају?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да недостаје редовни борбени извештај Друге бригаде пролетерске моторизоване за датуме 13., 14., 20. и 21.?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да недостају редовни борбени извештаји Прве гардијске дивизије за период од 12.-ог до 16.-ог?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да недостају борбени извештаји редовни војне области за период од 12.-ог до 17.-ог и за датум 20.10.1991. године?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, 09.-ти, 10.-ти, 11.-ти.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да из оперативног дневника бригаде недостаје страна 15?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да ли је у том периоду били или је морало бити ванредних борбених извештаја, бригаде, дивизије или области?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је моја лична процена, мислим да је морало бити.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Да ли је после Вашег лишења слободе извршен претрес Вашег стана или других просторија које Вама припадају? Да ли Вам је то познато?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мој?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се дневник о коме овде говоримо, налазио у тренутку Вашег лишења слободе, где се налазио тај дневник, бележница?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Дневник.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ту пише дневник пуковника Димитријевића, колико ја знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам ја то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, то ћемо колега да видимо да ли је бележница.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Бележница?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где се налазила у том тренутку када сте Ви лишени слободе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, налазила се код мене.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Код Вас у Вашој кући или код Вас лично? Да ли сте је понели са собом када су Вас лишавали слободе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, понео сам са собом.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су Вам после лишења слободе одузете ствари које сте понели са собом и направљен списак ствари које су Вам одузете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, господине.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако значи није Вам одузета ни та бележница, да ли је тако после лишавања слободе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Бележница ми није одузета, а списак ствари је одузет.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала. Реците ми молим Вас, да ли је та бележница, да ли ми говоримо о радној бележници старешине ЈНА?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, то је обична свеска у којој сам ја бележио овај догађаје како су се догађали.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где је била, где се налазила Ваша радна бележница?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Радну бележницу нисам имао уопште..

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам имао уопште.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Аха, нисте задужили ниједну радну бележницу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, можда сам задужио, али то је било за онај период тамо док сам радио у овај, у гарнизону тамо и оно, иначе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су те радне бележнице као службени документ нумерисане које сте некада задуживали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, јесу нумерисане, али нико није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте ли могли као старешина Војске Југославије да раздужите војну бележницу када се она, да тако кажем, напуни или мењате овај јединицу и тако даље? Да ли постоји правило службе утврђена таква обавеза?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не постоји? Да ли постоји другим неким прописом тадашњим ЈНА обавеза враћања војне бележнице?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, не, ја не могу да Вам одговорим, зато што не знам да постоји то тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Малочас је Ваш бранилац и након тога судија покушао да определи шта је од бележака у тој бележници уношено у реалном времену, да тако кажем, у време догађаја, а шта касније и када то касније и ко је све уносио, па овај, ја не бих много о томе, али ја бих питао само, Ви сте јуче рекли да је та бележница нестала?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Та бележница, прво то је уношено у ту бележницу у разним периодима, да тако кажем, овај, мислим да је суштина ствари остала иста, али да је, да су неке реченице, можда нешто дописиване, то је евидентно лако видети из копије овај ко је, шта је дописивано и да је то рађено другом оловком.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, господине Димитријевићу, реците ми, молим Вас, да ли допуштате могућност да сте на тај начин могли да упишете због каснијих присећања можда на то и нека имена у ту бележницу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Могло је да дође до грешке, да упишем.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Нисте ми, овај, да, нисте ми одговорили на питање, молим Вас само кратко, да ли је та бележница нестала, као што сте рекли?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Та бележница тренутно је нема, нема, не могу да је нађу и супруга покушава овај преко тих људи тамо код којих је она ишла, шетала, да је пронађе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је неко од тих лица којима је показивана та бележница, имају било какво својство службених лица у држави?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У државним органима?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су у питању само адвокати?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мислите званични адвокат овај.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не питам Вас који је адвокат, уопште ме то не занима, него да ли су адвокати или је ношена та бележница од стране Ваше супруге или Ваше деце негде код неког органа?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Код пријатеља, код неких саветника, тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су они запослени у државним органима, неко од њих да ли је припадник Војне службе безбедности или бивши припадник?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, ја то стварно не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате, добро, хвала.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како бих ја то знао, када ја нисам у контакту са њима.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Ви сте у Вашем исказу 09.-ог, датум, рекли да нешто много није било у реду са ланцем командовања између Прве гардијске дивизије и Друге моторизоване пролетерске бригаде, нешто много није било у реду. Да ли можете да појасните тај исказ ако се сећате у ком контексту је дат?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, да Вам кажем, ја, овај.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Говорим о ланцу командовања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја о ланцу командовања тамо нисам могао да знам скоро ништа. Ја то што сам прочитао из званичних, званичних војних докумената о овима о којима смо малочас говорили, да нека недостају. Она defacto су документи који доказују шта се радило и шта се није радило тамо. Значи, то нису транскрипти ово што ја изјављујем овде сада, па причам или што је изјавио овај сведок или онај сведок, него је то званични документ са којим се извештавала претпостављена команда о званичном догађају.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте видели Ви те документе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ево их.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То су ови документи?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је међу њима или уопште ово је из предмета, судија, ја бих желео да предочим значи овај наредбу дивизије и наредбу одговарајућу бригаду за напад, ако може да нам каже, да ли је суштински, указујем на страну 2. посебно где су задаци овај органа обавештајног одељења моралног обезбеђења, из безбедносног обезбеђења, где дивизија налаже бригади, да ли је то преписано, господине Димитријевићу, мање-више по суштини, ова три пасуса и ово доле? То је значи наређење дивизије које бригада даље разрађује у свом овај.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, то је 350-8, да то је исто, то је исти документ.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли то, господине Димитријевићу говори да је ланац командовања када је наређен напад функционисао како треба, јер видимо наређење дивизије се претвара у оперативно наређење бригаде, значи схватили су га, по мом схватању, да ли су га схватили по Вашем поимању те ствари?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: По мом схватању, они га нису схватили или нису хтели да га схвате, како хоћете.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Предочавам, зато што видите да су исто написали што и ови њима. Значи, рекао бих да формално јесу схватили.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Овде је defacto јасно командант дивизије рекао како да се изврши овај задатак, да се изврши сопственим снагама.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, командант бригаде да ли преноси даље својом наредбом, то конкретизује?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Командант бригаде преноси то својим потчињеним јединицама на онај начин како он то жели да уради, односно да поступа онако како га је командант дивизије наредио, да му прво, овај, донесе наређење на увид, до 18 сати 10.-ог, него сам креће, одлучује да сам иде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И да ли је то тај прекид у ланцу командовања који сте Ви имали у виду?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Или пример за тако нешто.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Један од прекида, међутим, имате овде и прекиде у ланцу командовања када овај јединица, када бригада, не извештава уопште команду, своју претпостављену команду о догађајима.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, господине Димитријевићу. Спомињали сте у свом исказу а спомињали су и други окривљени и сведоци, шуму Јелаш. Ми из списка знамо да је чишћење радио шајкашки одред ТО 17.-ог. Да ли је шајкашки одред о тој својој операцији морао да сачини одређене белешке у дневнику и да обавести вишу команду о томе да је извршено чишћење и какви су резултати?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, знате шта, они су дужни да извеште претпостављену команду о томе, овај, шта су урадили тамо, да ли су извршили задатак постављен или нису извршили задатак. Значи, то би могао да буде чак и ванредни извештај.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а каква је онда овај била даље потреба да с са Ваше стране апелује на постојање снајпериста, указује на то и тако даље, имате податак да је очишћен тај терен?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, претходног дана, негде око 10 сати то је било 17.-ог, са тог места, са тог места, где сам ја препоручио да се оде и да се извиди, отворена је ватра на мене и овај возача и командира вода тамо који смо били на тој страни и обилазили.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумем, ово је питање управо због следећег, да ли је та ватра отворана по линији ватре која може да се каже да у правцу минског поља, да ли је из тог правца отворана ватра?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, не, не, удаљено је неких пет, шестстотина метара сигурно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сигурно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Видимо да су коришћени ови одреди ТО за операције чишћења. Да ли можда имате сазнања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: За операције?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чишћења терена, између осталог и Јелаша, па шуму Јелаш је вршио шајкашки одред.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, то је одред шајкашке, Друга шајкашке бригаде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је. Да ли Вам је познато нешто о присуству оперативних група контраобавештајне службе Војске Југославије, војне полиције на терену тог бојишта?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, ја сам о њима, ја практички о њима као оперативно, то је војно, војнополицијска оперативна група, детаљна сазнања добио из транскрипата ових. Међутим, ја сам пре тога знао да негде у Шиду постоји неки централни затвор. Ко је тај централни затвор држао, да ли је то држала та оперативна група, или је то држао неко други, ја заиста.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли можете као војник чина високог и толико искуства у служби, да опишете, ако не познајете правило службе опер. групе, да опишете макар о каквој се групи ради и чиме се она бавила по Вашим сазнањима на терену, ако имате нека сазнања?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја немам сазнања, али само могу да кажем своје мишљење са чим је она могла да се бави.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим Вас.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Она је могла да се бави обзиром да је имала врло високе старешине, високог положаја, двојицу пуковника, то је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко су ти били, да ли знате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је био пуковник Петковић и пуковник Суботић и пуковник Суботић.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините, да ли је Суботић војни полицајац?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Он је безбедњак.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Полицајац или, да ли је он командовао војном полицијом, да ли Вам је познато?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, и један и други, Петковић је главни ту за ту групу и они командују са војном полицијом.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас питам за састав опер.групе да би мени било јасно, да ли је то један припадник ЈОС-а и један војне полиције, наравно да су безбедњаци и један и други?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам чуо, односно прочитао сам тако, да, прочитао сам, буквално сам прочитао, од опет кажем од овог Аце Васиљевића, пензионисаног генерала, да је та група била састава два капетана прве класе и ова два пуковника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то Ваша сазнања из списка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Из списка, из сведочења Аце Васиљевића, иначе ја стварно нисам знао и друго, та оперативна група је имала, морала да има по овај по правилу употребе војне полиције и по правилу о раду безбедносних органа да организује мрежу сарадника на територији коју захвата, а обзиром да је била из Прве армије, значи на територији Прве армије, то је територија колико ја знам Славоније, колико знам, Славоније. Поред тога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли направеше они?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То се не открива, господине, овај, то се заиста не открива, овај и друго, они су имали задатак да са том четом војне полиције реализују те своје процене или добијене податке значи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је у ту реализацију спадало и одвођење лица на обраду?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сигурно да је спадало и то.



Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да ли је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам да ли су они.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да је за време Вашег боравка тамо вођен један број лица на обраду, било од опер.групе, било од кога другог?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, тамо на обраду код њих, не. Познато ми је само да је из Чаковца вођено, вођени су притвореници за овај за Шид и познато ми је из приче господина овај Марковић Родољуба, који је био у Опатовцу, да су и они и они водили један број за Шид.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, опростите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Од кога је то било, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су они при томе морали да воде одређене евиденције о лицима која су прошла обраду?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И досијее о обради?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам, господине, то ја.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли би то било логично, све друго би било нелегално хапшење, да ли је тако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, не бих могао то да Вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако немате нека знања, о нечему.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Немам сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците не знам и немојте да се користите подацима из списка. Користите се Вашим сазнањима тамо са лица места.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што је у списима, то суд зна, адвокати знају.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него оно што Ви знате тамо шта се дешавало због тога ми питамо Вас. У списима имамо и ми да прочитамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви, како рече судија из списка је јасно да познајете, односно да знате за лице које се зове Миро Плавшић који је био орган безбедности?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте Ви заједно допутовали са господином?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У Ловас?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, у Хрватску?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У Хрватску? Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где сте прво ишли заједно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ми смо допутовали са том колоном, са том колоном, овај, која је ишла из Ваљева за Товарник, са том колоном. У тој колони је био и он. Ја апсолутно нисам знао да је он био ту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је био још у тој колони?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, у тој колони су биле ове две чете.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је био Перић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како не, па командант је био.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је ово његов орган безбедности, господина Плавшића?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, није, господине.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То ме занима.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Он је имао посебног поручника.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је био орган безбедности у одреду?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како се звало то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Миро Плавшић није орган безбедности. Миро Плавшић је помоћник начелника штаба за обавештајне послове у Зонском штабу ТО Четврте оперативне зоне Ваљева и њега је командант повео, ја не знам зашто. И када су ишли на извиђање из Товарника за овај Чаковец, да извиде објекте где ће да се сместе, онда је он ишао са њима, значи Перић, он и тај пуковник Ђокић.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је он заједно са Вама дошао у Ловас истога дана неким возилом?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мислим да је дошао истог дана, не истим возилом, истом колоном.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се он срео са неким у Ловасу када је дошао, са ким се срео у Ловасу, а да Ви имате сазнања?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да се он срео?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Немате таквих сазнања? Реците ми, молим Вас, да ли је господин Плавшић у Ловас долазио и касније у периоду критичном?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ја то не знам, ја нисам никада ни раније.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Никада га после тога нисте видели у Ловасу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је он био 18.-ог у селу можда или то спада исто у тај, немате сазнања?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Опет Вам кажем.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, молим Вас, како се звао капетан, Ви сте рекли да је капетан прве класе господин Перић имао капетана безбедности који се није одвајао од њега и два заставника. Данас кажете да је то поручник безбедности.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисте ме добро разумели, господине.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Могуће да сам ја направио лапсус.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не капетан Перић, то су били органи команде бригаде, овај, капетан прве класе и два заставника.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како су се звали, знате ли?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не можете да се сетите? Да ли је имао Перић органа безбедности?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Имао је органа безбедности, поручника једнога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је био његов орган безбедности?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Поручника једнога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате име?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је он окривљени данас, међу окривљенима да ли сте видели то лице?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ја се и не сећам лика уопште, ја.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а да ли се сећате да ли је орган безбедности био овај на неком, да ли је тај или неки други орган безбедности присуствовао на састанцима формалним или неформалним које сте Ви или било ко други водио, ако Ви нисте водили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је извештавао органе безбедности о догађајима са састанака и закључцима, да ли Вам је то познато?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко је слао?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је обавештавао органе безбедности о томе шта су били рецимо закључци одређеног састанка који је одржан?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ја то не знам и то по службеној дужности не може да се зна, да се прича ко је сарадник, ко није сарадник. Међ'утим, ја Вам опет кажем, ја сам то и јуче поновио неколико пута, у оквиру дневног оперативног или борбеног извештаја претпостављеној команди мора увек да се напише једна ставка о безбедности, на пример, има ли нешто или нема.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, господине Димитријевићу, да ли сте се Ви сретали са тим органом безбедности и причали с њим о проблемима, о хапшењима?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте причали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је он био тајни орган безбедности или јавни орган безбедности код господина Перића у јединици?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, овај, они су доста затворени и они то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте Ви знали да је то орган безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, каже човек, није се сретао, како ће да зна.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како сам могао да знам, господине, када га нисам сретао уопште. Ја сам њега можда, можда видео само у Ваљеву, можда видео, чак се не сећам ни лика.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли о коме се ради, само Вас питам, како се зове, не сећате се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже није га сретао, како ће да зна о коме се ради.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево сада каже да га је можда сретао у Ваљеву, а можда ће на крају да се и сети.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: По имену мислите?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Човек има одличну меморију, можда ће се сетити.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мислите по имену?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па, тако нешто.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, не, господине, нема говора то, па седамдесет година је мени, господине.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. И заставника ових се исто не можете сетити?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Једнога сам знао, имао је презиме неко овај муслиманско, можда бих могао да се сетим касније, али тренутно не могу, али знам сигурно да је имао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то Селман Хоџић можда?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је заставник иначе, референт.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се звао Селман Хоџић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Шта сте рекли?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се звао Селман Хоџић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, за то име не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Данас сте рекли да је Вама наложио Лончар да узмете изјаве, пар ових тамо на терену који су били Перића овог, оног и остало. Зашто сте Ви узимали те изјаве, а не орган безбедности одреда? Зашто би он то Вама наложио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, то ја стварно не могу да Вам одговорим, јер ја сам се зачудио зашто је он то мени рекао, вероватно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте га питали када сте се зачудили, чудили се, да то Вама даје, а има органе безбедности по линији од команде бригаде

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, нисам ја њега то питао, нисам желео да као колегу да га вређам, тако да, једноставно га нисам питао. Он мени то није наредио, господине. Замолио ме да то урадим у његово име.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зар он није требао да нареди неком да то уради?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, требао је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А не да некога моли? Требао је?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Требао је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала. Ви сте у Вашем исказу 09.06. говорили и о «Душану Силном»; па сте рекли, између осталог, да је то била јединица на лошем гласу и да је ЈНА знала све о њима. Одакле Вам је ово познато?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Само из транскрипата.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, тамо док сте били, они за Вас нису били јединица на лошем гласу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, одмах ћу даље о њима, па ћете имати.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам то прочитао ту из извештаја команде дивизије који је она доставила команди Прве армије. То сам прочитао ту да је на лошем гласу и то, а то је опет тај извештај бр. 3-500 од 20.-ог и тако даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте знали да је, како га Ви називате и командант затвора Љуба Јелић припадао «Душану Силном»?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да је припадник органа безбедности?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да је припадник «Душана Силног»?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: «Душана Силног»? Не, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте знали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је било познато да је Бата Михајловић припадник «Душана Силног»?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, тада не, ја сам то тек код истражног судије дознао да је Бата Михајловић.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То вероватно и објашњава зашто сте њега слали да поведе људе у извиђање тамо, јер нисте?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Зато што сам знао да је он водио неку групу, али нисам знао коју.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, молим Вас, Ви сте рекли да је Љуба Јелић био командант затвора, по Вашем сазнању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то чини ми се да није то рекао, да ли сте рекли Ви то?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како га је назвао.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам, овај, ја сам само рекао да се Јелић на састанку 15.-ог јавља телефоном из куће број тај и тај, овај, Стјепана Радића број 2 и да војска нема шта да тражи, овај, без територијалне одбране у затвору, дословце у затвору и да командири вода морају да мало више поведу рачуна о раду овај са војницима. То је био тај извештај телефонски који је мени неко са стола дао, изволи, тражи овај.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево овако, ја да Вас подсетим, Ви сте на главном претресу од 21.05. рекли да сте из списка сазнали ко је обезбеђивао затвор. То мало је контрадикторно ономе о чему сада причате и о чему сте причали претходних пар дана?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је записано у бележници, господине, овај, то је записано у бележници да сам тако, на тај начин, сазнао да ја и сада тврдим да не знам ко је обезбеђивао затворе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, добро, идемо даље. Бележницу могу да схватим као Ваш концепт одбране, није мени то тешко. Реците ми, овај, Ви сте у једном тренутку рекли, да је затвора таквих, каже, било на читавој територији. Одакле Вам је то познато?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Познато ми је из тога што ми је тај капетан Родољуб Марковић рекао да је било затвора ту у конкретно Опатовцу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато где су били ти затвори?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Конкретно у Опатовцу, јер је долазио код мене у Чаковец и као познаник и разговарали смо и жалио ми се да су му, да су им затвори тамо пуни, овај и знао сам да је постојао затвор и у овај Чаковцу самом, јер.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте у својој изјави 29.05. пред истражним судијом рекли да сте тражили да се изврши тријажа затвореника и да се задрже само сумњиви. Подсећам Вас поново, малопре сам цитирао да сте рекли да сте то тек накнадно сазнали, али јасно сте знали и тада, али просто, шта би то значило да се задрже сумњиви, а да се остали пусте, ко су сумњиви по Вашем схватању?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ко су сумњиви, за које постоји нека основана сумња да су овај.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је надлежан да процени ко је сумњив?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ваљда онај који их и хапси.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А овај, због чега Ви издајете налоге онима који хапсе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Шта сте рекли?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Издајете тиме налог онима који их хапсе да пусте сумњиве, да задрже само сумњиве, а да пусте остале, да ли ће Вас они послушати?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ја то нисам издао налог господине, ја сам њих замолио да се то реши, да се расчисти и тако даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тражили сте, молили сте и тако даље?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да се расчисти.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Колико је било тада када сте Ви то тражили људи у затворима?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То Бог не зна, а не ја, господине.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А кажите ми, шта су то Партизани, када сте рекли да неке воде у Партизане, шта су то тачно Партизани, да ли можете да објасните?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја рекао Партизани?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А то је село Партизани. А, да, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта је то, зашто су их водили у то село?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта се тамо налазило и ко их је водио тамо?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја не знам, стварно не знам, ја сам то само чуо за то село Партизани, да ли тамо има нешто или нема, ја стварно то нисам знао, нити, једноставно нисам знао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како мислите да ли има нешто, шта нешто?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли има тамо затвор неки или велики затвор или тако као сабирни затвор.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте чули да се то прича тако нешто?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте чули да се прича тако нешто?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да постоји такав затвор?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, никада, тада сам први пут чуо и за то село Партизане.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То сте унели у бележницу те Партизане.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када сте први пут чули, да ли сте питали некога шта ја то пишем у бележницу, да се воде у Партизане, шта ће да раде?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, не, нисам, нисам питао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То сте унели у бележницу, господине Димитријевићу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам питао, у бележници сам имао уписано да се притвореници воде у село Партизане, зато што сам свакако од некога чуо тамо и тако у сировом облику сам унео то у овај у бележницу, без обраде и без интересовања шта је тамо или ко је тамо, да ли је тамо логор или је не знам ни ја шта. Ја то нисам радио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само ово питање, људи из Вашег непосредног обезбеђења које никако нисмо разумели, Ви говорите о десетак људи, о једном оделењу, да ли је тако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Из чијих су састава су Вама додељени ти људи? Да ли су то Перићеви људи?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Него?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Они су били са Перићем и поред Перића, па то су људи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи поред Перића је било других људи, осим Перића и његових припадника одреда?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Десетак њих је било мени дато тамо у Зонском штабу, у Зонском штабу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли знате неко име?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Чисто за стражу. Па, ту је био, ево и госпођа то судија зна, Мишко Марић, био је Борић Игор, био је Милошевић и ја даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има овде сведоци.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И ја даље не знам више стварно не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, зашто су они Вама додељени, када Ви нисте командант никакав?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, додељени су ми зато што вероватно зато што сам официр и зато што сам требао да будем мета нека, овај, тамо за снајперисте уопште и за, то је тако нормално.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било још официра тамо Вашег ранга који су водили по десет официра са собом? Да ли знате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: По десет војника.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините војника.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, то је мало смешно, овај, заиста смешно, јер ја исто док командант, како ме назва Мишко Марић, командант овај десет војника, једног оделења, које води разводник или десетар.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте имали и возача, да ли је тако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, јесам имао возача.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Имали сте и возило на располагању?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Имао сам и возило.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то возило било паркирано испред Месне заједнице и возач спавао у Месној заједници, у возилу, како сте рекли?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесте, јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било ту, испред, поред возила још других војника из Вашег личног обезбеђења?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Био је један војник.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је био, не знате, или су се мењали, мењали су се?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мењали су се.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи чували су ту стражу испред?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се на месту где су они чували стражу, пролази до дворишта, да ли се може проћи у двориште те зграде где су они били, мислим, да ли постоји физички пролаз у двориште те зграде?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се то не сећам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Са улице, да ли може да се уђе у двориште?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зграде у којој сте били смештени, да ли може да се уђе са улице у двориште, кроз колски пролаз?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Из дворишта?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја не знам, ја колико се сећам, да је то, тај, то приземље је било у висини нивоа, нивоа овај улице, у висини нивоа улице, сада да ли је имао, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је затвор био у дворишту, тај о коме сте Ви касније сазнали, сада када се сетите и погледате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам ја о том затвору никада сазнао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, сада сте сазнали и видите у списима, он се налази у том дворишту. Да ли Вам се чини да су ти Ваши пратиоци чували стражу испред, да ли би неко могао да помисли да су они чували стражу испред затвора ти Ваши пратиоци?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли су могли?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су на тај начин, пошто су постављени на улазу у двориште у коме се налази затвор, да ли може да се изведе закључак да су они чували стражу испред затвора, између осталог?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, господине, они нису били постављени на улазу, овај, испред затвора. Они су постављени били изричито.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: На улици испред зграде у којој се налази затвор?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: На улазу у зграду, у зграду.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумем, добро, хвала. Реците ми, да ли Вам је познато, да ли је Перић имао сталну везу неку са делом јединице у Чаковцу и



преко којих средстава је вршио везу, да ли имају средства везе у одреду, да ли је поседовао средства везе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То морате њега да питате, он је имао нека средства везе сигурно. Ја знам само за ово, да је имао једну радиостаницу «2/2 К» се зове, дословце тако и да је та радиостаница служила за везу са претпостављеном командом Другом бригадом, а то ми је познато из тога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, имао је везу са командом непрекидно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, а то ми је познато из тога што ми је у Чаковцу рекао да је добио од команде бригаде непотпуна документа везе, а то је одређивање фреквенције, одређивање назива и тако даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да Вас питам, да ли је том везом можда могло бити јављено да су људи тамо тешко повређени, изгинули по минском пољу? Да ли је та веза могла бити коришћена?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам да ли је Дарко ту радиостаницу повезао са собом, јер то је било.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли Ви оног доброг човека што Вам је куцао ону наредбу, односно обраћање грађанима, да ли сте Ви оног везисту тамо из команде замолили да обавести Лончара када је већ, овај, када сте сазнали за догађаје на минском пољу? Могли сте везом да јавите шта се дешава, то нисте радили.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, Ви изгледа нисте чули шта сам ја малочас дискутовао о тој радиостаници уопште. Значи, «2/2 К», нема подручје овај.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумео сам Вас,, господине пуковниче, хоћете да кажете, мора да нађе пар, да ли је тако, да има иста таква да емитује с друге стране?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је обавестио ту другу која емитује? То је могла да буде само командна, да ли је тако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Само командна, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је обавестио, да ли Вам је познато да је о догађајима у Ловасу обавестио команду?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја уопште, понављам то, не знам са ким је ова радиостаница «АМ Герц-9» која је била у Месној заједници са ким је одржавала везу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је она, данашњим језиком, што говоре ови млади, да ли је она била специјал у том смислу, да може да ради само са паром својим, да ли је тако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Само са?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само са својим паром, са истом станицом може да ради?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, она је могла са неким станицама, са неким станицама да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Али са редовном мрежом која је коришћена тада, није могла да буде, да ли је тако? Да није јављено Енглезима ту, сачувај Боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да машете главом, него одговарајте због транскрипта. Ово када урадите, то не значи, ништа се не чује. Морате да кажете да или не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Оппростите, молим Вас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине пуковнике, поред Ваше собе где Ви живите и спавате и где Вас чувају Ваши пратиоци, неко везом нешто шаље, емитује станицом специјалном, а Ви кажете да немате појма са ким комуницира, како можете да дозволите, можда је био шпијун немачки, енглески, руски?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, ја сам њега ту затекао, он је ту био и ту је радио. Када сам ја дошао, он је ту био. Ја нисам био никаква власт, да ја тој Месној заједници за чији рачун је она радила, овај, односно тој влади, власти и то остало, да одузимам ту радиостаницу или је померам било где. Уосталом, тамо није било ни много просторија. Зато су их и сместили у ту просторију где су се одржавали и састанци и све остало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, каква је, господине ова јединица противдиверзантски одред, каква је она по својој специјалности и оперативним способностима, да ли њу можемо да ставимо високо, близу војне полиције чак? Да ли она служи да уведе ред негде?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли може да служи, да ли има обучене борце и људе за тако нешто?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не мислим ову коју сте Ви обучавали, него формацијски, таква јединица да ли могла тако нешто да ради?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, господине, такве послове би једино могли делимично да раде и извиђачке јединице. Али ове, овај, диверзантске, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да ли је можда капетан Перић послат са својом јединицом у Ловас да мало уведе ред, како имамо неких исказа?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам стекао утисак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, предочите ко то изјављује, а не да, шта то значи имамо неких исказа?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Врло радо, судија, када бих имао транскрипт пред собом, али пошто транскрипти у овом суду језиво касне, ја не могу да дођем до тога, разумем зашто касне, јер сте пренатрпани и ове жене не могу да стигну, али ја бих Вам радо то предочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да баш овде транскрипти су, брзо се достављају. Онда када будете имали, предочите. Ја када год предочавам, ја кажем, име, презиме, па чак и датум када је нешто.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумем, у праву сте.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине судија, ја овај, да одговарам или да не одговарам?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја повлачим то питање. Реците ми, молим Вас, да ли према Вашем сазнању сви официри који су били по било којој линији везани за Ловас, мора о томе да постоји податак не само у њиховој кадровској евиденцији, него и код других органа Војске Југославије. Да ли би требало да је тако? Значи, комплетни извештаји органа безбедности, по области, по дивизији, по бригади и остало, да ли то мора да се чува, Ви познајете правила службе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: По правилу службе то не мора да се чува. Таква се евиденција не води нигде. Води се можда, можда, можда евиденција само о органима безбедности који су били на тој територији. О другим појединцима никаква евиденција се не води, обзиром да се за старешине овај не води јединични картон, како се води иначе за војнике. Према томе, нема, нема документа, нема евиденције у коју би се они поименично уносили.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине Димитријевићу, у Вашој бележници Ви наводите да 17.10., да су затвореници пребачени у Шид, то је Ваша, о каквим сте затвореницима ради који су пребачени у Шид?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: О каквим се?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Затвореницима који су пребачени у Шид, ради?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У Шид?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да. Па, Ви сте уписали да су затвореници пребачени у Шид.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То, не сећам се тога, једноставно се не сећам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Ви сте рекли да је била израђена карта минског поља и да се карта налазила у просторијама Месне заједнице.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, то није била карта минског поља.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Него?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је била обична топографска карта, у којој се мени чини, да је било само кружићем овај обележено минско поље и тај рејон доле, доле, овај, где је минирана, где је минирала хрватска страна на том репишту које је било удаљено од минског поља једно два километра, југозападно од села. Значи, ја не могу да тврдим да је то било минско поље обележено, никада нисам то баш ни обраћао пажњу на то, обзиром да сам ја знао где је то минско поље, да је мени показано где је то минско поље и тако да нисам то радио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, господине Димитријевићу, Ви сте у Вашем дневнику написали «Милан и Љуба раде у затвору». У Вашем исказу од 15.10.2007. године сте рекли да сте под овде Милан мислили на Девчића, а после сте рекли да не можете да се сетите на кога сте мислили, да би прекјуче рекли да је то Радојчић. Како сте се то Ви присетили да је то Радојчић и јесте ли се стварно тако сетили или Вам се чини?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: За који датум то?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте у дневнику записали «Милан и Љуба раде у затвору».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: За који раде?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: 15.10. сте, раде у затвору?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Раде у затвору?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, господине, ја то могао сам да запишем али само да је неко то на састанку изнео и да сам ја то записао у сировом стању. Иначе, ја нисам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А који су Вам тада рекли који Милан, јер је било више Милана у Ловасу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Жао ми је што ја то, ја сам и госпођи судији то рекао, да ја то не могу да раздвојим уопште, не могу да се сетим ко је ко.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, хвала. Даље, у Вашем дневнику сте такође рекли «присутни су само они који ће у акцију, без Љубана и Милана», па сте онда 29.05. и 15.10. рекли да не можете да се сетите, да не знате на којег Милана сте мислили, а касније сте рекли да би то требао да буде Милан Радојчић. Да ли сте Ви сигурни да је то био Милан Радојчић или просто остајете при ономе да би то требало да буде Милан Радојчић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја поново то исто тако кажем, да би требало да буде Милан Радојчић, обзиром да сам ја чуо да ће његове јединице бити тамо ангажоване на.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чије јединице, Милана Радојчића, Ви сте јуче говорили о петнаестак стараца, сада испаде Милан Радојчић да командује јединицама?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Његове групе, које су овај радиле.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево још једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите га да доврши одговор на Ваше питање. Шта, да његове јединице, односно групе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Његове групе биле, бити ангажоване у долини на прикупљању, долини тамо западно од села, према овој шеми, према овој шеми можете да видите, то је долина која одваја село од Овчаре и од «Борова» овај овога погона «Борова», овај, и унутра у долини те куће које су биле ту, да ће ићи на прикупљање наоружања.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Претрес и прикупљање наоружања?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала. И само ево последње питање, да ли сте звани од припадника службе Државне безбедности из Ваљева на разговор 1998. или 1999. године?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Никада?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добар дан, господине потпуковниче.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добар дан.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како се осећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Адвокат Крстић Здравко, бранилац. Судија, ја имам пар питања и пар примедби. Претпостављам да ћете ми дозволити прво са питањима да кренем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Генерално гледано, господин потпуковник је дајући своју одбрану, а ја не улазим у концепт Ваше одбране и Вашег браниоца, доста наступао инспиративно за постављање питања. Носио сам се мишљу да ли уопште да Вам поставим неко питање, али просто сте ме натерали начином изношења своје одбране. Бићу скроман у томе, додуше не као и тужилац, јер је он имао шта да пита.: Почећу од ове везе. Ја сам иначе био у војсци везиста, па знам нешто и почећу од онога што знам, то не значи да ћу да завршим са оним што не знам. Када не знам, ја питам. Па Вас питам, Ви сте рекли данас и раније, а и данас посебно и детаљније, да је одржавао неки војник везу два пута дневно радиостаницом, али са ким, не знате, нисте ни сазнали. Ја Вас питам, да ли је на који начин, уствари одржавао ту везу, да ли је користио Морзеову азбуку, да ли је тако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, ја сам то већ рекао малочас сам рекао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам Вас чуо, не бих Вас питао, Морзеовом азбуком?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зато нисте ни разумели са ким одржава везу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Зато нисам ни разумео.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да је телефоном Ви би разумели и чули?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Малочас сам ја то рекао у вези тога.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је. А да ли знате на том терену, где је слична станица тог фреквентног опсега била, са којом би он могао да одржава везу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, господине, домет је 36 километара и то је то.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тридесетшест километара је домет у идеалним условима када је равно, када нема препрека, када временске прилике то дозвољавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате широко да објашњавате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, јако је важно ово и подпитање, дакле, колико је далеко Шид од Ловаса?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тачније, да ли би ова станица с обзиром на карактеристике могла да се користи са везом у Шиду?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Пошто сте упозорили с правом да се не постављају питања без навођења из транскрипата, ја питам, Ви сте овде споменули, господине потпуковниче, да сте тридесетдве године радног стажа имали када сте били у Ловасу. Усредсредимо се само на овај период у Ловасу, али пре тога да Вас питам, да ли сте то рекли, да сте петнаестак курсева завршили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, јесам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Што ових, што оних и тако даље, пало ми је у очи да сте рекли да сте неки обавештајни и неки много виши, виши, не знам како сте се изразили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хоћете ми појаснити, шта то значи обавештајни, а шта виши, али само у једној реченици, ако можете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, обавештајни курс је обавештајац, то је 007 господине, ако се сећате, обавештајац, а има функцију да обавештава, да прикупља податке и о пољопривреди и о земљишту и о свему живоме, о некој земљи и да те податке саопштава својој земљи, нешто као ЦИА ако сте чули.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: О, да, добро ми је познат резултат ЦИЕ овде где живим, у којој земљи живим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, овде је то мање, али то је дужност обавештајца.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте на тим пословима, завршили сте те курсеве, да ли сте у свом радном веку и радили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Те послове?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Радио сам једно време у Требињу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви кажете у својој одбрани 20. маја на страни 26., да Вас је Лончар као командант те бригаде, позвао, па да Вам је рекао, ево радићете, да помогнеш мало, да радиш као обавештајац на пример, као обавештајни официр и тако даље, да будеш сарадник у безбедности и тако даље, али он Вас то није позвао, да ли је тако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви би то пристали радо пре него ово Ђокић што Вам је рекао да будете координатор?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, ја то не бих могао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, Ви сте рекли, да ме је Лончар.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Могао бих да прихватим то поред ове дужности.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То сте хонорарно радили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мислим додатно, разумео сам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Једноставно овако као официр, као.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Разумео сам, разумео сам, потпуно. А да ли Вас је можда генерал Васиљевић хонорарно ангажовао? Питам само.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам за њега први пут чуо у Хагу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Односно чуо сам пре за њега да постоји у Академији, јер је завршио Академију заједно са мном, Војну академију.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У истој класи, класић Вам је?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Класић, класић.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А када се он бави обавештајним пословима? Да ли сте Ви у то време завршили курсеве, знали сте да се он бави тим или не? Важно је, важно је, господине тужиоче.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, ја не знам да се он бавио овај безбедносним, обавештајним пословима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када сте сазнали коме се Васиљевић бави, генерал, из транскрипата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, немојте да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сазнао сам из транскрипата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да се бави са тим и да је то на дужност и сазнао сам из новина када је овај био у Хагу сведочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. На страни 32. од 20. маја, Ви сте рекли да је у Ловасу описијући тамо стање, било око хиљаду органа безбедности на територији, вероватно припадника.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисте добро записали, господине.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам ја записивао, то је суд записивао, не ја.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам ја ко је записивао, да је на тој територији овај Прве војне области у Славонији, било ангажовано око хиљаду лица на спровођењу мера безбедности територије.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рачунајући на органе безбедности појединаца, рачунајући на војну полицију и тако даље и који не може да реши питање Ловаса преко шест хиљада људи, колико је било стварно војне полиције тамо, да ли то припадници војне полиције ово хиљаду, то да разјаснимо.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам то требао да кажем овде, међутим, суд ми није дозволио да то изнесем, овај, сада ћу да Вам кажем.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али немојте широко, молим Вас, ја хоћу да Вас заштитим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За где га питате, колико је било војне полиције?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ово што је изговорио у тој зони одговорности, па и у Ловасу, Ловас припада зони одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је за Ловас рекао да тамо уопште војне полиције није било.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, није тако рекао, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, има цео транскрипт, рекао је човек војне полиције у Ловасу није било. Нисам их видео, то је рекао. Шта је Ваше питање?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево ја знам шта је рекао, читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не да читам, него знам тачно шта је рекао, да у Ловасу није било војне полиције.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја себи не дозвољавам да знам, него да прочитам. Свака Вама част што Ви имате меморију, ја немам, ја читам. На страни 32. од 20. маја 2008. године, у својој одбрани господин потпуковник каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада ту да читате транскрипт.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немојте, да ли имате Ви исте аршине према свим браниоцима и учесницима поступка или према мени посебно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него се припремите за поступак, припремите се да када цитирате нешто, знате шта.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, припремам се да читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо ми овде пола сата да чекамо Вас да Ви читате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви ми одузмите реч, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разјаснили смо, човек је рекао да није било војне полиције тамо и шта сада?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, значи разјаснили смо. Мислим да нисмо разјаснили, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо, разјаснили смо, идемо даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако је Вама јасно, мени још више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо на следеће питање. Када будете једног дана пронашли у транскрипту, прочитаћете да то пише и да је то чак поновио два, три пута, и јуче на моје питање и први пут.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. На 33. страни у другом пасуду, исто од 20. маја, Ви кажете – све што се наређује на територији или оно, то је све апсолутно у рукама Лончара. Е сада ја Вас питам, да ли ово имате непосредно сазнање или Ви мислите по правилима службе да треба тако да буде?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, то је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немојте погрешно да ме схватите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нећу погрешно да Вас схватим, господине. То је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако ме и Ви погрешно схватите, ја ћу да седнем, нема проблема.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: По правилима, по правилима војне употребе овај употребе јединица.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вас питам, да ли то имате на терену непосредно сазнање да је Лончар тамо главни, да наређује или из правила службе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, опет Вам кажем, то је уписано у правилу и то је уписано у дужностима команданта који обавља дужност у зони своје одговорности. Према томе, све што је ту, што носи оружје и што не носи оружје, на било који начин.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Разумем Вас, потпуно Вас разумем. Да ли је то Лончар користио то правило службе? Па, били сте на терену.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, немојте да машете рукама и да, говорите у транскрипт мора да уђе.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, ја то нисам могао да видим на терену, ја сам то могао исто као што Ви можете одавде да прочитате да ли је радио или није радио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Отом-потом, а да ли сте осетили како је радио, на терену сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек каже да није то уочио на терену.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим, молим, судија, само Ви интервенишите, нема никаквих проблема. На страни 35. од истог датума, Ви кажете – али он, Лончар, сам одлучује, да их дан пре, говорим о нападу о одлуци, оној наредби и да искористим прилику да Вам захвалим на оно вештачење, како бих ја рекао, а не наредбе, ја до сада нисам знао, ја сам мислио да ја нешто знам о наредбама, Вама захваљујем, ипак сте Ви високи официр. Говорим о наредби команданта Лончара за напад. Ви кажете – Лончар сам одлучује да их дан пре и тако даље, нападне, значи без показивања одлуке команданту дивизије. Он одлучује да, зашто, зашто, сигурно по наговору неког. Ко је тај неко био, то ће се доказати касније, али зна се ко је био. По наговору, јер је тај неко, неко, а то је Деветак Љубан. Е сада, ја Вас питам, одакле Вам то сазнање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја питала, а да сте били на претресу, чули бисте и питање и одговор. Да ли је тако било?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте на претресу, очигледно не пратите претрес и онда се понавља.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, хвала судија, ако сте Ви то разјаснили, ако је Вама јасно, мени је јасно и без питања и одговора, али ако је Вама јасно, ја немам шта да питам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја, ако суд дозвољава, ја могу поново да поновим.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, има у транскрипту.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас то јуче баш питала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Слично питање, око сазнања, на страни 36. при крају кажете – на Ловас их подржава још следећи начин, када је навече 09-ог договорено са Деветаком договорен напад на Ловас, ја Вас питам, да ли сте били Ви присутни или имате непосредно сазнање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је исто питање, исти је и одговор.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Говоримо о састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сам питала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Браво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за то сазнање, то сам питала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, судија, хвала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У том смислу такође треће питање, ако је и то одговорено, да станем, на страни 37. – у просторију долази командант Деветак

и саопштава им да је план напада за сутра следећи. Да ли је то сазнање непосредно, посредно или претпостављате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто је било питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто одговорено јуче.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала, хвала. На страни 39. Ви објашњавате да у Месној заједници је био са Вама возач који је старији водник, водник по чину. Данас смо чули заставник, водник, да ли је то то исто лице који је био некада полицајац безбедности у војсци и изашао из војске даље, па Вас ја питам, да ли је он радио као обезбеђење Вама, са Вама и у Вашој јединици или је био уједно и хонорарни или некакав сарадник друге службе? Да ли знате нешто о томе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих само, овај, рекао госпођи судији, да сам ја и то рекао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, ако сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда нема потребе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако сте рекли, у реду је. Немојте да се понављамо. Ви на страни 41. истог транскрипта објашњавате, цитирате наредбу, сугестије, да се пружи помоћ у начину и методу организације власти у селу и тако даље. Е сада ја Вас питам, ко је на терену по Вама радио то у Ловасу? Говорим о оној наредби у команди.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, то је требала да ради команда Друге пролетерске.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не требала, да ли је неко радио, то сам питао?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то не знам, господине, ја сам дошао 14.-ог, власт је већ формирана 11.10., ја то не знам ко је радио и када је радио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви из наредбе закључујете да је неко морао да ради то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да је то морао да ради и то пише у транскриптима и то се позива командант дивизије на то и они чак интервенишу да неко донесе пропис и тако даље, овај, о томе како.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли познајете господина пуковника Камбера?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господина потпуковника Камбера, познајем одлично.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је он био задужен за те послове?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не. Он је био оперативац и то сам јуче рекао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али у оперативном плану стоји управо Камбер, ако сте погледали.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У оперативном плану?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, она наредба.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не постоји оперативни план, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него оперативни дневник.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Оперативни дневник.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се извињавам за лапсус.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Оперативни дневник постоји, ја могу да Вам кажем и тачка која је, да је Камбер послат са тенковским јединицама 10.-ог.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, није то исто лице, то Вас питам, није Камбер?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Апсолутно исто.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Ви кажете на истој страни – ја тамо нисам био ничији орган безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А по правилу службе пише ко је надлежан за тако нешто, за безбедност. Ко је то био тамо у Ловасу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У Ловасу?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, говоримо о Ловасу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја сам већ, тамо нема органа безбедности, господине у Ловасу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро и то је одговор.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тамо има командира чете који има свој рејон и који је надлежан за мере безбедности да извештава претпостављену команду у вези са тим.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У реду је. Ви кажете при крају ове странице – у тој зони одговорности апсолутни и како сте рекли, и апсолутиста, да не кажем, је командант који командује са тим јединицама по свим питањима, апсолутно по свим питањима. Ја Вас питам, да ли у конкретном случају би то био Лончар?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било фактички и остваривало се или је то само по правилима службе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па госпођо судија, ја сам јуче Вама рекао да сам ја њега питао да ли је он уопште командант бригаде. Мислим да сам Вам са тим све рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Овај, Лончар је командовао а многе ствари или није био способан или није био способан и није знао, или нешто друго.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је имао контролу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Или нешто друго. Он није имао контролу никако, Лончар је, на пример, на пример, у истрази пред судијом овај истражним судијом Дилпарићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате да цитирате то из истраге шта је он рекао, то ми сви имамо, читамо, упознати смо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У продужетку само допуна овог питања око војне полиције, то су органи безбедности то раде и тако даље. Па сада ја питам, да ли господин Лончар одређује те органе безбедности или је тај пуковник Петковић био задужен за то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, господине, формацијском наредбом и постављењем, наредбом о постављењу одређује се орган безбедности и органи у том органу, значи наредбом, као што сам ја одређен за референта за оперативне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кратко одговорите, не одређује, одређује.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не одређује.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да објашњавате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не морате, не морате.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Одређује надлежна команда, зависи од чина и функције.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала, на страни 4. од 21.05., Ви кажете – углавном све што чујем, овај на тим састанцима, о састанцима је реч, правим увод, тог дана који су се одржали, ја проверавам, проверавам, два пута, значи сва обавештења проверавам преко капетана Вељовића који је био неки функционер. Па онда преко командира чете Гавриловића, па онда преко неког Влаховића. Да ли то значи да Ви троструко проверавате неку информацију коју чујете на неком састанку?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, сваку господине, али.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не сваку?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сваку.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И то је одговор, хвала.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А тај Влаховић, то Вам је тај возач о коме сте малочас говорили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам ја о возачу говорио.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: О Влаховићу, о Влаховићу о коме сте малочас Ви говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је, ово што сте цитирали, то је Ваш возач Влаховић.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли је возач, да ли је то мој возач, то је тај Влаховић.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро. То је тај полицајац?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је тај полицајац, да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја не знам да ли треба да Вам кажем да је командант Прве гардијске наредио својим наређењем и тако даље, да сви подаци који се добију од месних власти или од месног становништва, да се обавезно проверавају. Да ли је то додатно проверавање или то Ви чините или сада команда мимо Вашег троструког проверавања?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, мени он то није наредио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али има наредба 851-25, Ви сте цитирали.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Наредба постоји и он је то наредио својој бригади, Другој пролетерској гардијској бригади.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. И ко је за то задужен, опет, у Ловасу, капетан Вељовић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ма, Лончар је задужен да организује то све.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И у Ловасу, јер је то зона одговорности његова.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А Ви кажете, капетан Вељовић је неки функционер. На шта сте мислили, функционер?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја не знам шта је он био, њега је одредио неко за нешто, за нешто ту. Ја не знам шта је конкретно, за шта је конкретно Вељовић одређен ту, да ли је нека власт, овај или тако, и ако је било каква власт одређена од стране Лончара, то је незаконски одређено да буде Вељовић. Вељовић одговара само за рејон своје чете, распореда своје чете по безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја нисам разумео ово, власт, ако сте Ви разумели, ја идем даље. Ви говорите, такође, на страни 5. о подацима, о проверама, о извештајима свакодневно својој команди, органу безбедности и тако даље и ја питам, коме иду ти извештаји, команди или органу безбедности или паралелно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, не постоје дневни.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се извињавам ако су нека питања лаичка, Ви ми реците слободно.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нема проблема, немам ја зашто да се љутим, Ви нисте војно лице..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димитријевићу, да ли Ви то причате о правилима службе или оно што се дешавало у Ловасу? Ово сада што Вас бранилац пита, ти извештаји, да ли је то било тамо на терену у Ловасу или сте се Ви ово изјашњавали о правилима службе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја то не знам да је било на терену и ја сам то видео само њихове извештаје овде и на основу тога закључио да они нису то питање третирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овако кроз ово питање, може да испадне као да је то тамо било. Да ли је то било тамо или није?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја не знам да је то било, да је то постојало тамо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, да искористим прилику оно што знате, па Вас питам, какви су односи командант, орган безбедности, ако ја не бркам опет термине и ко поставља орган безбедности у команди? Коме овај одговара, потенцирам и инсистирам на одговору, каква је то одговорност, хоризонтална, вертикална, када је реч о безбедности?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, ја сам то већ рекао и рекао сам Вам и ко поставља тог органа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и одговорио је на то питање.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Одговорио сам на то питање, но, не бежим од тога да Вам одговорим.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, малопре сте одговорили, нећемо пет пута одговарати на иста питања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте на страни 6. истог дана рекли да је ту у селу, претпостављам сада да сте ово видели и чули, сазнали, али ја Вас питам, да ли сте сазнали непосредно или посредно - били присутни и неки држављани страни који нису држављани Хрватске или који нису ни били држављани Хрватске, али су дошли да учествују у том рату. Да ли сте Ви срели такве у Ловасу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, господине.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли имате непосредно сазнање или сте чули?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ма, не, ја те људе никада нисам ни срео тамо, него сам чуо да има доста држављана и друго, опет прочитао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитали из списка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Из списка.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У својој изјави, одбране, на страни 7. Ви сте споменули атмосферу тамо, односе, међунационалне и тако даље, ја у то нећу улазити, али у једном тренутку сте рекли да је било разних паравојних јединица хрватске, а посебно су се истицала нека јединица како сте Ви рекли, кољачка јединица Томислава Мерчепа, затим Бранимира Главаша и тако даље. Ја Вас питам, да ли сте за то време чули да постоји нека јединица коју сте Ви назвали кољачка, а која се у Хрватској звала и добро позната као јединица «Јесење кише»?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то у Ловасу нисам чуо. Чуо сам накнадно када сам био у Богдановцу, када су ме послали у Богдановац, овај, када је одакле и јесте Томислав Мерчеп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте сазнали да је то била Мерчепова јединица, то што сте Ви назвали, да ли је то та иста јединица или је више јединица било?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, господине, ја нисам њега осудио, него сам рекао да такве јединице кољашке, кољашке.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вас питам само, да ли сте чули за ову јединицу «Јесење кише» и ништа више?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да или не?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли сте касније можда, прошло је седамнаест година, осамнаест, колико, сазнали да је против тог господина и још четрдесет виђенијих људу, међу којима и Владимир Шекс, Бранимир Главаш и тако даље, због недела која су учинили. Овде у Београду, пред Војним судом, војни тужилац, капетан прве класе Рајко Јелушић подигао оптужницу 11. августа 1992. године. Да ли знате нешто о томе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, појма немам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немате, добро, хвала. На страни 9. Ви описујете господина Воркапића, па кажете – незадовољник један, чије су родитеље тамо Хрвати пребили, док је он био ван села, док је био у избеглиштву, па када се он вратио, онда је постао један тежак осветник. Ја Вас питам, какво је Ваше сазнање непосредно, посредно, у чему се огледала та његова «делатност», осветника?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја сам са њим био у контакту, овај, овако, често пута и на тим састанцима он је стравично инсистирао да се реши питање Бадњаре, јер је наводно у Бадњари било двадесет полицајаца који су избегли из Ловаса и да је међу њима било баш тих људи који су му малтретирали родитеље. Ја лично нисам видео те људе, родитеље, нити било кога од њих.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, из те приче, захтева, схватили сте да је велики осветник?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да, да и да је незадовољник, овај, да не може да оствари све.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На истој страни сте рекли да је месна црква у селу оштећена, да је више пута гађана, али која је служила као осматрачница. Одакле Вам то сазнање, непосредно или посредно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То сазнање ми је из, па није могло да буде непосредно, господине, па то је тако јасно да није могло да буде непосредно.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питам, извините, питам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је сазнање посредно, то је сазнање и од сведочења пуковника Ђокића и од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то из списка читали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И из списка, овај, сведока из Хрватске који су сведочили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то сте прочитали из списка предмета?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Из списка предмета.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли сте чули на лицу места у Ловасу док сте били, да или не, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите на питање.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На истој страни сте говорили о војном суду који је формиран у Шиду, формиран од стране Прве војне области, уведен је полицијски час на читавој територији. То је војска регулисала. Питам Вас, шта је то војска регулисала?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Дозволите да ми прочитате још једанпут.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Војни суд формиран у Шиду, уведен је полицијски час на читавој територији. То је војска регулисала. Шта је то регулисала војска?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, опет из транскрипата, опет из транскрипата.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кажете полицијски час не може да се увде и објашњавате, засебно за себе него води команда оне јединице чија је зона одговорности.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вас питам, да ли је то пуковник Лончар?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је. О добровољцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања, да ли је уведен био полицијски час у Ловасу од пуковника Лончара?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, рекао је судија, немојте, рекао је, ја зато и питам, рекао је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, овај, то је могао само он да уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте причали то је могао, а да ли имате сазнање тамо када сте били у Ловасу, да сте видели неки акт да је?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли сте Ви имали акт о делегирању, тако да кажем, некакву наредбу да будете у Ловасу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, никакву.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Ето о актима толико. О добровољцима сте говорили да су они из разних политичких опредељења, у Славонији и тако даље, па сте споменули, војска је примала све, и класичне криминалце, алкохоличаре и дрогиране и тако даље. Да ли се ово односи и на добровољце у Ловасу или генерално сте то рекли? Па, слободно реците, ако не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Рекао сам и генерално, али рекао сам и на основу онога што сам видео у Ловасу, да су пили доста, да су.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је било конзумирања алкохола овако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Било је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мимо државних празника?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја не знам да ли је баш све мимо државних празника.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја знам да Ви не пијете, пијете само густе сок, то ја знам врло добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала лепо на похвали.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А видели сте пијане људе, неконтролисано да се точи алкохол у Ловасу, да се шенлучи?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: О да се шенлучи, да, али да се точи алкохол и то, ја то нисам видео, али сам видео да је неко под гасом и да је овај припит и тако даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На страни 11. објашњавате, али ћу Вас и питати, ово причам око обавештености, односно необавештености, зато што хоћу да Вам покажем да је војска била много необавештена или погрешно обавештена од стране својих потчињених јединица. На таквом нивоу Прва армија врло високи ниво командовања не би смело и тако даље. Ја Вас питам, ако је то



тако, а ја се слажем са Вама, да ли је та необавештеност била случајни пропуст или нека намера?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли знате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја о томе то не знам, нити ја то могу о томе да доносим суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су сви ови ако знате, обавештајни органи били у директној вези или индиректно потчињени генералу Васиљевићу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, опет мешате обавештајце и безбедњаке.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А шта је пуковник Петковић био, обавештајац или безбедњак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Он је био орган безбедности, али ја то, то није моје сазнање. Ја сам то прочитао из транскрипата.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али, генерал Васиљевић не каже тако, његов сарадник, потчињени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он човек каже да нема сазнања лична, него је прочитао из транскрипта.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро. На страни 12. кажете, у Ловасу, говоримо о минском пољу, о њима, о «Душану Силном» и тако даље, нико не предузима ништа. Ово се односи и на територијалце – тамо је био конкретно, конкретно у минском пољу неки капетан који је водио ове цивиле. Ја питам, ко је овај капетан?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то не знам који је капетан, ја.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Одакле Вам то сазнање?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Одавде, из транскрипта.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро. Цитирали сте на истој страни наредбу број и тако даље, у тачци б. став 1 каже се овако – оперативно војно-полицијска група лоцирана у Шиду. Е сада ја Вас питам, какав је однос ове групе са командантом Лончаром, наредбодавни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања конкретних?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, никакво.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Говоримо о Петковић-Лончар.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никаквог.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко је коме могао да нареди ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате тих сазнања, фактички?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Немам никаквих сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А ко је коме, ту није могао нико никоме, ту Петковић није могао да наређује Лончару, нити Лончар Петковићу. Ту је системом командовања организовано тако да Лончар одговара Првој гардијској дивизији генералу Делићу, а Петковић одговара за свој рад Првој војној области.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али Васиљевић каже, то је мој пуковник, моја.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако је то његов господине, онда је његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димитријевићу, ако немате неких личних конкретних сазнања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ма, не, госпођо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је могуће, са овим Петковићем да завршим дефинитивно, да је он био на тој функцији коју је обављао, а да је хонорарно радио, како Ви то кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате или не знате?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Радио за Васиљевића и за службу обавештајну, не знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, транскрипт.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам ја то, господине.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али, ја Вам предочавам или хоћу да Вам предочим изјаву господина Васиљевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да предочавате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зашто не могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да не зна.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нека коментарише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да коментарише.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сведок Васиљевић каже да је добио неке податке подробније од пуковника Петковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете да питате када дође тај сведок.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја питам, каква је улога и задатак пуковника Петковића у смислу прикупљања обавештења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, јер је оптужени одговорио да не зна.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али је сведок Васиљевић објаснио, како може да коментарише то или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када дође сведок Васиљевић Ви ћете га питати. Оптужени се изјашњава да не зна, а Ви пошто-пото инсистирате да одговори оно што је већ рекао да не зна.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А никада три пута као Ви. Ја само једанпут инсистирам. На страни 13. Ви говорите – Вељовић ме углавном овај упознаје са свима, то када долазите, са свим шта се дешава у селу, и Вељовић, а то је командир чете и тако даље, он ме обавештава о томе да је Деветак главни у селу. Сада ја питам, да ли сте Ви искључиво од господина Вељовића капетана сазнали о стању у селу и шта Деветак ради у том селу, које послове све обавља?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам на првом састанку.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је то сазнање посредно или непосредно, од Вељовића или посредно сте чули и ништа више?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Од Вељовића мислите, од Вељовића?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, ту објашњавате од Вељовића.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Од Вељовића сам чуо директно од њега, а то да је Деветак био задружни човек, да тако кажем, директор задруге у селу, да је Девчић био то што је био, да је радио, то је 14.-ог навече на састанку речено.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала, хвала, немам, не инсистирам на даљем одговору. Ви на страни 15. објашњавате нешто и о принудном раду такозваном, јер то стоји у оптужници. Па кажете – када сам то писао, вероватно мислећи на онај дневник и тако даље, објашњавате да то мора да се ради тако, јел, ко би тамо брао кукуруз то је обавеза и тако даље, ове радне обавезе, то су људи морали свуда да раде, па правите једну паралелу са НАТО бомбардовањем, да сте имали и Ви радну обавезу као потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, питаћу, судија, што сте нестрпљиви тако, питаћу. Питање је, ко је увео радну обавезу, да ли је то било правило тамо или сте Ви увели или неко са стране или ко је у селу Ловас увео после овог Вашег објашњења и увода?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја је нисам увео. То је иначе пракса да неко мора то да уради да одржава водовод, да одржава електрику, да одржава оно остало.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте се Ви тамо у Ловасу сусрели са тим неким принудним радом, да су Хрвати одвођени на принудне радове?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то видели?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, уопште нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да неки људи носе беле траке око руку?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е и то питање, браво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке беле чаршафе истакнуте на кућама?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али Ви кажете овде, ја када сам то писао, шта то значи, око овог рада, где сте то писали? Не, немојте, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је издавао пропуснице да се изађе из села, из села Ловас?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Пропуснице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Издавала је месна власт и те пропуснице су морале да имају неки печат или неку форму, помоћу којих и да су знали они који раде на овим станицама тамо, при уласку у селу, сада сам блокирао, не могу да се сетим како се зову, на контролним пунктовима. Они су морали да знају форму тога и да има неки потпис да они могу то заиста и печат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када кажете месна власт, ко је то издавао, чији је то печат био, ко из власти месне?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то нисам погледао чији је то печат био, али је овај, пропусница за рад се та по моме, по моме, се сматрала као једна лична карта. Према томе, ако је то лична карта, онда се зна ко личне карте издаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су биле и неке пропуснице за кретање по селу или су то биле само пропуснице да неко изађе из Ловаса?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја стварно то не знам, мислим да је то била једна пропусница, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко из месне власти?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја је нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко из месне власти, да ли је то полиција,, да ли је то неко други, ко, да ли имате тих сазнања или немате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Пропуснице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја то нисам видео ко издаје, госпођо. Ја само то могу да претпоставим из праксе, опет Вам кажем, ако је лична карта онда је издаје полиција, зна се ко издаје личне карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли је војска неке, чули смо овде одбране неких оптужених, да је само војска издавала те пропуснице, да ли Ви имате таквих сазнања да је тада, када сте Ви били, биле су значи три чете, Вељовић, био је Гавриловић, после је то била и та тенковска чета, имате ли Ви сазнање да је војска издавала то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнање или не знате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Немам сазнања уопште о томе, да су они издавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја се извињавам, да ли можемо паузу, чини ми се да мој клијент није баш концентрисан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да заврши адвокат Крстић са питањима.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Плашим се да неће он дуже, а.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Скоро сте ме понукали око те пропуснице, заборавио бих. Ја бих показао потпуковнику ову пропусницу од команданта места, пуковника Николића. Да ли препознаје, да ли је таква била пропусница, то сам Вама показао, да му предочимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он човек каже да није видео те пропуснице.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, да му предочим, можда ће се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете предочавати, немојте да предочавате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви имате у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Ви такву пропусницу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда нема предочавања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Пуковник Николић је дошао, господинен адвокату, пуковник Николић је дошао после војске из Ловаса, ја сам то јуче објаснио, дошао је овај са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није потребно то да појашњавате, ако нисте видели те пропуснице, онда нема шта да Вам се предочава.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам ни био ту када су они тако нешто.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли да питам оптуженог, он је, Ви сте га, на Ваше питање је одговорио, месна власт, ако сам добро разумео, неке пропуснице издавала и тако даље, имала печат, да ли је то изгледало овако исто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете када није видео.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мислим, да упоредимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, забрањује се одговор на то питање и крај.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако, забраните, одлично, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви чујете, човек каже да није видео пропуснице.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, нема проблема, забраните, па ја немам ништа против, ја нећу да се бијем овде, забраните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, једном смо рекли да не можете, Ви инсистирате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хтео сам да ми забраните.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја нисам видео ниједну ни други, господине, ни једну ни другу пропусницу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Знам, али судија Вас је питала и Ви сте рекли сада, какав је образац?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Какав би требало да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Одбија се и примедба, добро, нема проблема никаквих. Ви сте у неколико наврата, ево скратићу максимално, заиста, судија, верујте ми, и мени није лако, али ја морам да зарадим овај новац за ону казну. Дакле, о некаквој повратној информацији, ја нисам разумео, морам да признам, ако је суд разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: О повратној информацији безбедносној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је питање?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Говорио је на страни 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формулишите питање како гласи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја питам, о чему се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може човек да зна шта је говорио на страни 23, конкретно питање како гласи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта је то повратна информација и чија је обавеза да ту информацију врати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви разумете то питање?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да, да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево видите, све се ми разумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако командир јединице у свом редовном извештају или командант јединице у свом редовном извештају не достави нека сазнања органа безбедности или неког другог, а то орган безбедности неким другим каналима дозна да се код њега то дешава, тај орган безбедности односно претпостављена команда у којој он ради, дужан је да повратном информацијом обавести овога да се то код њега дешава, а да он то не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су све правила службе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли се то радило у Ловасу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тако нешто дешавало тамо на терену?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то не знам, госпођо уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је неко други још сем капетана Вељовића, говоримо за оно време што Ви знате, био задужен да обавештава вишу команду о стању у селу, о безбедносној ситуацији у Ловасу и тако даље и да ли могао мимо њега да иду неке информације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли тих сазнања таквих, да ли имате или немате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја немам тих сазнања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево ја ревидирам максимално. Ви опет, претпостављам, из правила говорите овде да је служба мало затворена, мисли се на ону безбедносну службу и то, и ми аматери то знамо, јел, да ли Ви кажете, тај орган безбедности могао је да слаже, буквално да слаже, да нешто не пријави и тако даље. Е ја питам, може ли тај орган и да измисли нешто, да потури нешто, да се десило, да је било, а није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на питање, ако питате за правила службе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Да ли је у Ловасу било намерно да се слаже нека ситуација од тог органа безбедности?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То ја не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате? Добро, хвала. Е сада око минског поља и дозволите ми, хоћу да седнем, не зато што Вас не поштујем, него ово што хоћу овде да погледам нешто. Ви сте говорили о минском пољу, да је тамо била карта и тако даље и тако даље, то нам каже и господин Радомир Савковић који је, Бог да му душу прости, сада покојни, али је дао изјаву у истрази и каже, ја мислим, ако ја то знам, не знам сада да рукујем са овим, али ево, у истражном поступку, господин Савковић на питање истражног судије, каже – кога сте обавестили Ви, где је карта, он каже – обавестио сам команданта места. Команданта места – да. Кога – не знам ко је, да ли има чин – има чин капетана. Да ли је то Вељовић – јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи Ваше питање, сада исцитирали сте и шта сада питате?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питам, ко је био командант места?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја то не знам, господине, ја сам то већ више пута тврдио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, али овај сведок то каже, да је обавестио о минском пољу команданта места.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Командант места није постојао у војсци уопште до тада, до тог тренутка, апсолутно. Ако га је неко поставио, поставио га је на дивље и ко га је поставио, ја то не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево и ово о пропусницама што ми је забрањено да Вам покажем, пише командант места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да показујете оно што Вам је забрањено.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да Вас кажњавам сада.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немојте, не, не, нисам мислио на то, заиста. Али командант места фигурира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек се изјаснио да у војном смислу не постоји, ни у терминологији командант места.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, ни у цивилном не постоји командант цивилни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојао у Ловасу војни командант места?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ја не знам да је постојао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е сада, овај Савковић каже да је обележавао на оној карти и Ви сте о карти говорили и тако даље и да је та карта у канцеларији команданта места. Да ли сте Ви наследили Вељовића, капетана? Не, питам само, јесте ли или не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, ја нисам наследио никога тамо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала, хвала. Али могу ли да питам само ово око минског поља. Можда је лаичко питање, Ви.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Питајте ме.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви ћете се насмејати. Дакле, Савковић је објашњавао, он је инжењерац.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Овде у истрази је тврдио.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро га познајем.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико је посејао, посадио, не знам какве изразе све и тако даље, говоримо о конкретном минском пољу, да је на три дана пре тога, после три дана овог догађаја, разминирао и тако, о улози смо питали и небитно је то. Али ја Вас питам, да ли је обавеза не само на карти да се обележи, да ли и на лицу места се обележава минско поље или не? Питам само, ја се извињавам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам Вас разумео, да ли на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се и на терену то минско поље обележава?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: С обзиром на улогу минских поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се постави?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, има обавеза, то инжењерци знају боље свакако него ја.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вас питам, Ви сте разне курсеве завршили.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја нисам завршио ниједан инжењеријски курс, господине нисам завршио, овај, према томе, то не знам, али се на карту обележава такозвана тачка, мерна тачка исто као што се.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Говорим на лицу места, опростите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Исто као што се обележава код геодета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је на карти, а реците ми, да ли се на терену нешто обележава?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: На терену, госпођо, везна тачка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за то, да ли је ово, та детелина, да ли је то било обележено на терену?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме разумете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не разумем те, не разумем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете сада, на питање браниоца, да се то и на терену обележава минско поље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тамо где је постављено ту на терену?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у Ловасу то минско поље где су страдали људи, било обележено?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то не знам, госпођо, откуд бих ја то знао. Ја га нисам градио, нисам правио то минско поље, нити сам ја ишао тамо да гледам како је ограђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пролазили туда, тим путем?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, па минско поље не би било минско поље ако би се видело из авиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где то обележје стоји?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То обележје може да буде дрво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за ове друге посматраче, пролазнике, то је непознато да је минско поље?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Апсолутно непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неко обележје које је само за оне који ће после да га евентуално.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Разминирају, односно уцртано је у шеми минског поља та почетна тачка оријентир и полази, ту му се одређује први ред, како се постављају мине, а затим разним начинима и методама, овај шаховским или тако даље и тако даље, овај, постављају се мине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте рекли на карти да је то обележено код Вас, да је свако могао да види, ако се разуме у мине, колико и ја, могао је да види десет карата. Али Вас питам, разминирање је после неколико дана. Да ли је та



карта замењена, да ли на карти стоје и даље mine, јер тамо их нема, да ли је уподобљено стање са чињеничним стањем на терену, дакле да је карта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли та сазнања или немате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Немам та сазнања, јер сам отишао из Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је. Е у том правцу више немам питања. Ево разумем и стање у којем се Ви налазите и године и заиста Вам одајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да губимо време, дајте поставите питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не губимо време, хоћу мало да га освежим, ако наставим, ево могу ја и да прекинем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање, да завршимо више са Вашим испитивањем.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Када ја будем рекао да не могу, онда.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Он је човек у годинама, чак је старији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адвокат Крстић, молим Вас да не коментаришете, него да питате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е ја више немам питања, али имам примедбе, али примедбе могу и касније. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније ћете примедбе. Само још једно питање, рекли сте приликом суочења када сте се суочавали са Љубаном Деветаком код истражног судије 31. октобра 2007. године, њему сте рекли у лице – «ти си те људе подместио у минско поље», Љубану. Због чега сте то рекли?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Из каснијих, овај, анализа догађаја, из каснијих анализа догађаја како је то се десило, ја сам посумњао да је ту постојала коалиција у организацији тога. Значи, то је само сумња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

*Суд доноси*

### **РЕШЕЊЕ**

*Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 13 часова и 7 минута и биће настављен у 13 часова и 30 минута.*

*Суд доноси*

### **РЕШЕЊЕ**

*Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 13 часова и 37 минута.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, ко је на реду од бранилаца? Изволите адвокат Јасмина Живић.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Господине Димитријевићу, рекли сте да је у саставу противдиверзантског одреда постојао и позадински вод. Ја ћу мало гласније. Колико је људи било у његовом саставу и ко је био командант тог позадинског вода?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја заиста нисам чуо питање отпочетка, нешто бруји, зуји, ја молим да се то понови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ће адвокат да понови.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Већ сте рекли да у оквиру противдиверзантског одреда је постојао и позадински вод. Моје питање је, колико људи је било у саставу тог позадинског вода и ко је био њихов командант?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Овај, ја не познајем формацију у главу да тако кажем тог позадинског вода, овај и тамо нема команданта, госпођо, тамо има командира вода.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли Вам је познато, ко је био командир тог вода?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Откуд бих ја то знао, ја нисам командант одреда.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Када сте Ви дошли из Чаковца у Ловас, са ким сте дошли, конкретно мислим на јединицу, да ли сте дошли са неком јединицом или сте дошли самостално?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ја сам дошао потпуно сам, чуо сам само да је дошао диверзантски вод са Плавшићем на челу, али сам, нисам се распитивао уопште, јер то једноставно то је њихов командант одлучивао о томе, овај, зашто су дошли и како су дошли. Лично сам претпоставио, то је само претпоставка да су дошли због тога да буду такозвани коначари, да буду они људи који ће да обезбеде места тамо где ће остали људи када дођу у тај Ловас, да се сместе.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте да је Перић Дарко дошао 16.10. у Ловас. Да ли знате са ким је он дошао, односно којим превозним средствима, да ли је са њим дошао противдиверзантски одред?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам, ја га то нисам питао, овај, са чим је дошао, не знам.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: На који начин онда Ви сазнајете да је стигао Перић Дарко, да ли Вам се он лично јавља или Вас је неко о томе обавестио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сећам се, не сећам се, али је свакако овај, свакако сам дознао да је дошао. Не знам ко ме је обавестио или да ли је он дошао да ми се јави.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Какав је Ваш однос био са Перићем у Чаковцу? Да ли сте му тамо издавали некаква наређења и да ли је он извршавао ако сте му издавали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, никаква наређења никада Перић Дарку нисам издавао нигде, нигде. Ја сам у Чаковцу само Перића упозорио на неке негативности које су се дешавале тамо, јер су се мештани

већ почели да жале овај и жалили су се код мене, мислећи да сам ја неки фактор, а ја сам Дарку то предочио да те негативности треба да отклони. Односило се нешто на позадину, односило се нешто, ја сам то већ рекао на шта се односило, на школу, упропашћивање школе, односило се на једно убиство једног човека због непознавања обављања стражарске службе и то је било то.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: У истрази сте изјавили, а и овде на главном претресу сте поновили да сте 16.10. тачно сте рекли у истрази – «Љубан и Дарко су ишли у команду Друге бригаде на договор», то је на страни 4. 98/5 транскрипта. На следећој страни – «једном сам се прошверцовао возилом, седео сам тамо и слушао неке информације». Моје питање је, осим Вељовића за кога сте данас изјавили да нисте сигурни да је био присутан, ко је још био присутан на том састанку осим, како кажете, Љубана, Перића и Вас?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, то није био састанак, то је било реферисање команданта, имате у оперативном дневнику пише тачно 16. у 7,00 до 9,00 састанак са командантима и командирима бригаде.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Колико сам ја Вас разумела, Ви сте рекли да нисте имали никакво конкретно задужење на том састанку, већ сте само присуствовали.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, нисам имао никакво конкретно задужење на том састанку, већ сам сам, самоиницијативно пошао са њима, да бих знао и да бих чуо да неће Перић да добије неки од оних задатака који не одговарају знању и умећу његових војника, како би замолио Лончара да промени то наређење и примени оно како му је наредио његов командант дивизије.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли Вас је неко онда питао од тих људи који су били присутни на састанку, шта Ви онда ту тражите, ако немате неких конкретних задужења?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо, нико ме није питао тамо, обзиром да су ме познавали из Ваљева овај и да је то маса људи била, било је преко четрдесет људи тамо, нико ме није питао. Тамо сам се срео са неким познаником Милутиновић Милосавом, који је иначе био артиљерац и који је учествовао у акцији овај гранатирања Ловаса. Са њим сам се срео и уједно сам, Дарко је био поред мене, уједно сам упознао Дарка са тим човеком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само када смо већ код овога, да ли је био Миле Гавриловић, овај командир ове љишке чете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не сећам се, госпођо, ни он ни Влајковић да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Влајковић него Вељовић.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Вељовић, Вељовић.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Такође сте у истрази изјавили на страни 7. страна 101/5 транскрипта – «Дарко је правио грешке, од Ђокић Ратка сам тражио да се замени». Да ли можете да објасните, какве грешке?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих Вас замолио само да поновите то.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Изјавили сте у истрази – «Дарко је правио грешке. Од Ђокић Ратка сам тражио да се замени». Да ли можете да објасните, какве је то грешке Дарко правио, зашто сте Ви од Ђокића баш то тражили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам, прво што нисам потражио од Ђокића. Дарко је правио неке ситне грешчице, ја сам већ то рекао, то на шта сам му указао, за његове људе, за обуку, за тако, за то уништење тамо школе, за крађу овај инструмената његових људи из села, за овај крађу материјалних средстава из школске радионице и тако даље и једноставно сам видео да човек није баш фит за такву дужност, јер је то врло одговорна дужност и помислио сам и предложио сам Ђокићу једноставно, када би могло, а знао сам да не може, знао сам да Ђокић не може да га смени и рекао сам му да, када би могло да се смени, било би добро да се смени. Међутим, то је био рат, друго, он је био старешина друге јединице, према томе, Ђокић, нити ја, нити било ко, није могао да га смени, сем Лончара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте тражили од Лончара?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Зато што ја нисам био надлежан, то је требао да тражи Ђокић, а не ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да је он одбио неку наредбу неког команданта док је био у Чаковцу. Ког команданта?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте на прошлом претресу да је Дарко одбио наредбу неког команданта, а не да одбије моју наредбу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког команданта?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Наредбу Лончара је одбио. То је defacto, види се из списка овде када је Еремија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви немате лична сазнања него из списка сте видели?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, мени нико није рекао да је одбио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Када сте то предложили Ђокићу, да ли Вам је он нешто рекао на то, да ли се сећате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко да ли ми је рекао, Ђокић?

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Ђокић.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, Ђокић је рекао, знаш да је то немогуће, просто тако.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: У истрази је сведок Душан Лончар изјавио да не познаје Перић Дарка и да сте му реферисали Ви и Вељовић. Оптужени Љубан Деветак је рекао да са Перићем није ишао код Лончара. Перић је такође рекао у истрази да није разговарао са Лончаром, нити да је контактирао са њим. Да ли постоји могућност да сте Ви у неким ситуацијама помешали Вељовића и Перића?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, defacto из докумената са којима је претпочињен Перић Дарко Другој пролетерској гардијској бригади, је евидентно да је Перић потчињени, потчињени команди Друге бригаде, што

команда Друге бригаде у својим извештајима констатује да је он као њихов орган, орган Друге бригаде распоређен ту и ту, ту и ту. Изволите прочитајте то, па ће Вам то бити јасно. Друго, нисам заменио Перић Дарка ни са ким, обзиром да је био састанак команданата, команданата и ту није могло да се деси да један командант који командује са око 400 људи да не дође на тај састанак 16.10.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли Вам је познато да је Перић издао неко наређење Вељовићу, да ли сте Ви то чули лично?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте да сте после минског поља, данас сте то изјавили, сутра ујутру кренули да разговарате са Лончаром. Самоиницијативно или Вас је он позвао, Ви се тачно не сећате. У ком својству Вас зове Лончар или у ком својству Ви самоиницијативно одлазите код њега, ако никаквих задужења немате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, госпођо, у својству човека и старешине.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли сте можда рекли Лончару «обратите се Перићу»?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, нисам рекао.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Такође сте на главном претресу рекли – «Ђокић наређује да поведем противдиверзантски одред и ове чете и предам их, усмено наређује». У то време противдиверзантски одред има команданта. Да ли је тако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, то је било у овај у Ваљеву. Мени је Ђокић наредио у првој варијанти да ја идем са одредом тим и као представник, као представник овај Зонског штаба предам, односно претпочиним одред Другој пролетерској гардијској бригади, обзиром да се иза тога командант лично одлучује да он води, он мене ставља на зачељу колоне и води ме са собом као неки, неку испомоћ.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Због чега се Ђокић онда не обраћа команданту одреда?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам Вас разумео?

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Због чега се тада у тој ситуацији, ако сам Вас ја добро разумела, одред има команданта, а Ви идете на зачељу, због чега се Ђокић не обраћа директно команданту одреда, него Вама?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Када се Ђокић мени обраћа?

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Ви сте изјавили, оно што сам мало пре цитирала, да Ђокић Вама наређује да поведете противдиверзантски одред и чете и да их предате.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, понављам исто и сада, нисам то изјавио никада да ја одведем, него је био предлог, Ђокић је предложио то у Ваљеву, пошто се одлучио да он води тај одред, а не ја, јер из неких његових разлога, он је повео тај одред, а мене је водио овако, једноставно, рекао сам Вам после које ми је задатке, када је чуо где се јединице употребљавају наше, које ми је задатке издао, да ја обављам за те бивше, бивше јединице

територијалне одбране. Сада defacto јединице Друге пролетерске гардијске бригаде.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Управо сам то хтела да Вас питам у вези тих задатака, рекли сте да Вам је Ђокић дао три задужења, ако се не варам, помоћ одреду, ако наиђе на проблем позадинских питања, да ли је то тачно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Дао ми је задатак за сва три места – Опатовац, Чаковец и Ловас, да ако наиђу на позадинска питања, да им због тога што сам познавао структуру и начин дејства позадине, помогнем да та питања позадинска реше. У мојој бележници, ако овај контролишете и ако читате, можете да видите да су апсолутно позадинска питања уписана тамо за решавање. Једино што је уписано за решавање, што није било позадинско питање, што је било питање из обуке, то је била обука војника у вршењу стражарске службе.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Мало пре сте рекли да је постојао позадински вод. Чему је онда он служио, ако Ви помажете око позадинских питања?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, то није била моја ствар да ја мом команданту, да ја мог команданта питам, чему служи позадински вод, ако Ви мене шаљете да ја њему помажем.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте да је једно од Ваших задужења била и морална подршка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, јесте.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли сте мислили Перићевом одреду морална подршка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Перићу мислите?

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Његовом одреду?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Његовом одреду?

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, свакако и људима, људима из његовог одреда морална подршка, јер се је Ђокић плашио да му се не деси исто оно што му се већ раније десило са једном бригадом из овај Лознице, а то је да му напусте бојиште и другачије реагују војници резервисти ако виде ту, ако виде ту макар неког активног старешину поред себе.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Како Ви онда објашњавате да сте пружали моралну подршку Перићевом одреду, када тај одред долази после Вас у Ловас, а Ви долазите 16.-ог пре Перића, а Перић остаје у Чаковцу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, опет Вам понављам, нисам био задужен за, само за одред, за моралну подршку одреда и позадинско обезбеђење одреда. Био сам задужен за све јединице бивше територијалне одбране, а то је чета Лајковац, чета Љиг, одред ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли предлагање ових, предлагање Дарку акција Бадњара и акција одлазак код «Борово» фабрике улази у ова три задатка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не улази у та три задатка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто онда Ви то њему предлагате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Зато што сам једноставно то је она, да тако кажем, брига, брига о људима да не наиђу, о људима који су били ТО у

Ваљеву и за које сам ја иначе на неки начин ето задужен, да их морално подржим, да не би дошли у ситуацију да буду овај убијени или нападнути и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли рекосте Дарку да се консултује са Лончаром у вези ових акција? Да ли сте му рекли?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте рекли Дарку у вези Бадњаре и у вези акције «Борово» да се консултује са Лончаром?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, то извиђање није борбена радња. Извиђање је радња обезбеђења објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А претрес терена шта је?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Према томе, јединице које су биле ту распоређене, оне су биле одређене за обезбеђење објеката. Из оквира наређења Лончара није излазило ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је претрес терена, каква је то акција?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Претрес терена, госпођо није постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, каква је то акција, да ли је борбена акција?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Претрес терена то је полицијска акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је борбена акција у војсци?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војсци, претрес терена, каква је то акција?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Претрес терена не постоји у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: У вези Ваше бележнице, дозволићете ми, од 26 до 30 стране, како је нумерисана у транскриптима, цитираћу «да се установи ко је отварао ватру, видети за један вод војне полиције, јер велики број људи има у затвору и ради чишћења терена. Обавестити становништво да се забрањује било какав излазак из села. Никакав контакт са сељанима. Задатак свако озбиљније отварање ватре било са нашег или са супротне стране мора одмах бити пријављено. Сутра опште мировање. Забрањујем било какве акције». И данас сте рекли у вези овога, «забрањујем било какве акције» - ја сам то дословце наредио. Да не бих читала више, пошто има доста тога, шта од овога спада у ове три Ваше дужности које сте имали, односно у Вашу дужност саветника коју сте имали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, пошто је ситуација већ почела да измиче контроли, да тако кажем, пошто се је по селу шенлучило, јурило, отварала ватра и све оно остало, ја сам једноставно нешто морао, морао да предузmem на неки начин, па и на тај начин. Ја сам то данас објаснио. Значи да применим реч «забрањујем».

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: У реду је. На страни 35. Вашег подсетника стоји «дозволе за медицинске сестре»: Ово је записано 14.10., када сте стигли у Ловас. Да ли можете да ми кажете, због чега је било то битно да забележите у Ваш подсетник и какве везе оне имају обзиром да нису биле у саставу оружаних снага?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Зато што је неко од тих месних власти тада рекао да њима недостају дозволе, јер имају проблеме око изласка и уласка из села и уопште око интервенције у селу.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Онда због чега у Вашем подсетнику нема ниједне једине речи или реченице да сте незадовољни са радом Перић Дарка и да сте предложили његову смену претпостављеном Токићу, то је много важније од свих ових ствари које сам ја цитирала, поготову ове последње?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Зашто би било, он није мој потчињени.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: У вези извиђања акције претреса терена, шуме Бадњара, да ли Вам је Дарко изнео неку примедбу или сугестију?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, никакву.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Код истражног судије сте изјавили да сте све записивали шта сте чули у Ваш подсетник. Да ли је то тачно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, углавном сам записивао 90% све у сировом стању онако како су они изјављивали, било о коме да се ради.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Како је онда могуће да у подсетнику нема ниједне наредбе или заповести или коментара или предлога команданта противдиверзантског одреда Перић Дарка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, командовање одредом није ишло преко мене. Према томе, никакву наредбу ја њему нисам издао и не може да има никакве наредбе у мојој бележници. Има само поновио сам Вам то, из Чаковца оно што сам, што сам сматрао да треба да уради, да планира наставу, да ангажује војску тамо око тога да изведе обуку, да не понављам сада, да изведе обуку у познавању стражарске службе. Чак сам му дословце описао како се то ради, овај, како стражар треба да поступи у разним приликама, када овај, када ово. Када се деси да на стражарско место неко наиђе, јер су већ убили, убили једног човека, да се не би десило да убију још некога и још некога и још некога, тражио сам да овај Дарко, препоручио сам му уствари да изведе обуку са њима, јер је евидентно било да ту обуку не знају.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Ја сам мислила на конкретно наређење Перић Дарка неке друге. Да ли сте Ви чули да је он неке нешто наредио и зашто ништа од тога нема у Вашем подсетнику?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо, никада нисам чуо да је икоме ишта наредио, јер нисам присуствовао наређењу команданта, ипак је он командант и он командује са својим јединицама, а не да га ја који тамо нисам надлежан контролишем како он командује и руководи са својим јединицама.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Хвала, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само када смо већ код овога, још једно питање, после овог догађаја и овог страдања на минском пољу, да ли сте тог дана или било када питали Дарка, што ти оде војска у детелину, када смо причали да иде путем?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја сам навече, навече, после тог ручка и тог састанка или разговора тог, када ми је Дарко рекао и да је то случајно, да то овај неко не знам ни ја тамо, намерно је легао на мину, да је



Дарко рањен, да сам му тражио да видим ту рану, овај, да ми није показао, навече тог дана одлазим у школу тамо где је смештен Дарко Перић да бих га питао и да би се распитао шта је то, шта се то, заправо, десило. Нисам га нашао у школи, рекао сам Вам како сам прошао у школи, да су ме напали са улице и разговарао сам једино са тим дечком Борић Игор је био на степеништу школе. Дарка ту није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам, да ли сте било када Дарка питали, не то вече, него било је, виђали сте га?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Касније, касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада га нисте питали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, никада га нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дарко, зашто што ти оде војска у детелину, па јесмо причали да иде путем?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, то је било 18.-ог, 18.-ог, 19.-ог смо ми већ почели да се пакујемо да идемо. Према томе, нисам имао ни времена, нити сам имао било какве жеље да ја то истражујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, с обзиром да сте причали да сте Борислава – Бату Михајловића замолили да одабере неке своје најбоље људе, то сте и у бележници записали, да и они иду тамо да припомогну Ваљевцима, да ли сте Бату Михајловића или овог Ступара питали, што вам најбољи људи одоше у детелину, јер смо причали на састанку да се иде путем?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада их више нисам видео, никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овог догађаја?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: После овог догађаја их више никада нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни тог дана у Ловасу, никада нигде више?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада нигде више их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били присутни код истражног судије када је Борислав – Бата Михајловић давао свој исказ?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га питали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тада? Не, не, уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли даљих питања?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Добар дан, господине Димитријевићу. Ја ћу покушати нешто краће, знам да Вам је ово све напорно, па бих хтео да Вас питам најпре у вези састанака који су одржавани у Месној заједници. Моје прво питање је, да ли су они одржавани једанпут, једном дневно или више пута у току дана?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Углавном су држани једном дневно и то навече, први састанак који је био 15.-ог, одржан је ујутру, односно први састанак који је био 14.-ог одржан је навече, по одласку команданта Зонског штаба територијалне одбране, тада је било и упознавање то, тамо са тим људима и ујутру сам ја замолио, буквално замолио ове људе који нису под мојом командом, територијалце, чете и остале, да дођу и заједно са овим

људима који су ту, из власти и оно остало, да чујем, да чујем каква је ситуација ту заправо у селу, шта се ради и како се ради.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ето, то је то.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли можете рећи, што приближније, на колико одржаних састанака у тој Месној заједници је био присутан и капетан Дарко Перић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Капетан Дарко Перић не сећам се колико је био, али је он сам изјавио да је био на два до три састанка.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Извињавам се, не питам Вас за његову изјаву, него по Вашем сећању, колико можете да определите присуство на тим састанцима Дарка Перића?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја мислим да је он рекао ту истину, овај, да није био више присутан од тога, јер колико знам, он је још изјавио да он нема шта да разговара са неким цивилима и да одлази на састанак са тим цивилима тамо. Према томе, Дарко Перић је био вероватно, вероватно на толико састанака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваше бележнице произилази да је био на састанку од 17.10.1991. године у 18 часова и на састанку од 18.10.1991. године у 8,30.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јер је то два до три пута, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је два пута.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли потврђујете да је то тачно што стоји у Вашој бележници?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, јесам рекао да је то тачно, да је тачно што је Дарко рекао.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Хтео бих да Вас питам, да ли је тачно да је одржан и састанак у Ловасу 16.10.1991. године? Да ли се сећате да је 16. октобра одржан још неки састанак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ког датума, господине?

Адв. БОРИС ЗОРКО: 16. октобра у Ловасу да је постојао тако неки састанак, ако се не варам, да ли сте негде поменули да је такав састанак био одржан у месту Ловас?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја Вас уопште не чујем код датума, господине.

Адв. БОРИС ЗОРКО: 16. октобар?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: 16. октобар?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли је било у Ловасу таквог састанка као што је овај у Месној заједници, какав је иначе одржаван, да ли се можете сетити тога? Питам, ако се сећате, ако не ништа, наставићу даље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не сећам се, али, не сећам се.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Обзиром да имате неопходно знање, да кажем, и обуку сте прошли и пензионисани сте као пуковник, ја бих хтео да Вас питам нешто, за један конкретан случај. Конкретно, уколико неки задатак који добије командир чете треба да изведе, ко је обавезан да му пружи све расположиве

податке о земљишту, о непријатељу и тако даље, конкретно када говоримо о извиђању или о некој другој војној акцији? Ко је тај ко је обавезан да њему пружи сва неопходна обавештења?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Обавезан је да то учини његов командант претпостављени командант и да му предочи у првој тачци податке о непријатељу, у другој тачци податке о својим снагама, у трећој тачци податке о суседима, у четворој тачци одлука, одлуку своју у којој децидирано овај пише, одлучио сам, са првом четом и другом четом и тако даље, извршити извиђање и тако даље и тако даље те задатке, а онда испод одлуке набраја, прва чета задатак, тај, тај, тај и тај, друга чета, задатак тај, тај, тај и тај, трећа чета, задатак тај и тај, мере борбеног обезбеђења и мере позадинског обезбеђења. Апсолутно са свим подацима, начину извршења задатка и све то остало је обавеза команданта који издаје задатак својим потчињеним јединицама. Уколико на завршетку издавања задатка или заповести, како хоћете крстите је, овај, претпостављени је дужан да пита, да ли је све јасно, дословце тако, то је неписано правило, али се пита, да ли је све јасно, уколико сви ћуте, он командује на извршење. Уколико се неко јави да му није јасно, дужан је да му појасни ситуацију до танчина.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Хвала Вам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако сте били задовољни то је мој одговор.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли сам у праву да без тих елемената које сте сада навели, дакле, без података о земљишту, о простору где треба да се изведе неки задатак, о томе колико је непријатеља.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се заиста извињавам, али ја Вас много слабо чујем.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Ја се такође извињавам, али ја ћу покушати да говорим баш у микрофон. Мало пре сте поменули шта је све неопходно што треба да се пружи као информација да би се неки задатак извео. Да ли је без свих тих елемената могуће уопште извести неки војнички задатак или било какав задатак који је постављен командиру чете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, све то може, али то не сме да се деси.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Дакле, не би било војнички извести такву акцију уколико не постоје сви ти елементи или би било јако отежано да се он изведе? Да ли сам у праву када то кажем?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Опет Вас нисам чуо, жао ми је стварно, али ја Вас стварно не чујем.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Нема проблема, покушаћу још гласније.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Или говорите доста брзо, па овај, па Вас не разумем.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Ево, покушаћу мало спорије.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим Вас.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли је поставио сам питање, да ли је могуће да се изведе тај задатак, уколико недостају ови елементи које сте малопре навели, то је суштина? Да ли се може извести на војнички начин тај задатак уопште?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, ја сам Вам већ одговорио то, може, али то није по правилу и то је ризично, доста ризичније, него уколико све те елементе потчињени познаје.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Ви сте током изношења Ваше одбране конкретно рекли следеће, па бих Вас молио да то мало објаснимо, рекли сте тачно овако «село је заузето од стране Срба из места, Срба из Товарника, територијалне одбране тог места; МУП-а и добровољаца». Па сте рекли следеће «добровољци су третирани као припадници ТО. Можете ли мало да нам објасните, шта сте мислили под тиме када сте рекли да су добровољци третирани као територијална одбрана?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја стварно не, стварно не чујем. Ја не знам шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније онда.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Покушаћу још гласније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приближите микрофон ближе.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Пољубићу микрофон.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја стварно не чујем питање, мислим то већ постаје овако мало ригидно, овај.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Молио бих Вас за разјашњење, Ви сте рекли следеће приликом изношења Ваше одбране, «добровољци су третирани као припадници ТО». Можете ли да нам објасните, шта сте мислили под тиме да су добровољци третирани као територијална одбрана, пошто мени то није јасно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, када су, обзиром да су јединице територијалне одбране села Ловаса била пет Срба који су избегли из онога из Ловаса и да је после мобилисано, не знам како да се изразим то, неких стараца тамо који су овај били у Ловасу и да су направили једну, једну групу људи од десетак, петнаест, колико их је било тамо, стараца и тих пет, четири, пет неких млађих војника, овај, на територији се иначе због нечега, ја не знам због чега, овај, ја сам имао сазнања, сазнања, да овај део добровољаца се укључује у те јединице као територијалци. То нико није имао права да уради, обзиром да су добровољци нетериторијалци и не могу никако да буду територијалци, територијалци су људи они који су са те територије. Сви добровољци нису могли да буду територијалци, али је то на неки начин укључивано. Ја не знам по чијем одобрењу, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све по неким правилима. Имате ли Ви сазнања ко је фактички тамо у Ловасу тим добровољцима надређени командант, значи фактички, не ово формално што причамо? Имате ли Ви таква сазнања?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комуницирате са тим Батом, тражите му људе, да ли имате сазнања који су они, коме припадају, шта је то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога Ви тамо ангажујете и предлагете да иде у неку акцију извиђања или како већ?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам поново рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате ко су ти људи, да ли су они у униформама?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Ви не знате ко су и тамо их шаљете, предлагете да и они иду са Дарком?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не шаљем их ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него предлагете, молите Бату да своје највоље људе одабере?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате ко је њима надређени, да ли знате ко им је надређени?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Знам ко им је надређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: По правилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не по правилу, него тамо на лицу места, тамо у Ловасу, фактички ко је њима управљао, Ви се обраћате неком Бати, да са читавом четом једном ваљевском иде у неку акцију, тражите, молите, да ли знате Ви ко је он, шта је, коме припада, ко му је надређени?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То нису биле паравојне јединице, то су биле борбене групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, то све је јасно.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Али, ја Вам кажем, ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то јасно да нису биле, али ја Вас питам фактичка ситуација тамо?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, тамо је таква ситуација да ја нисам знао ко су они и шта су они. Углавном они су фигурирали ту четири дана, пре него што сам ја дошао. Самим тим су легализоване снаге које су ту, које су ту живеле и радиле. Према томе, ја сам и на почетку рекао, ја сам њих такве какве јесу и какви су били ту, прихватио такве какве јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Могу да наставим? Господине Димитријевићу, хтео бих поново да Вас питам у вези нечега што сте већ изнели током Ваше одбране, изношења Ваше одбране, рекли сте конкретно «тамо је био конкретно у минском пољу неки капетан који је водио цивиле, коме је дозвољено да води војску у извиђање». Хтео бих само да Вас питам, ко је то ко је могао њему дозволити да поведе војску у извиђање?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нико.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Као добровољац?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нико. Нико није могао да му одобри и да му одобри да поведе војску, војску, војне јединице као добровољац у било какву акцију.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Хтео бих онда да се.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко му је наредио, ја то не знам заиста.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Сада ћу се на до надовезати, такође на нешто што сте рекли приликом изношења Ваше одбране, рекли сте овако «сва војска, територијална одбрана, добровољци су под контролом команде Друге пешадијске гардијске бригаде. Добровољци су одлуком Владе стављене под команду ЈНА која је примала све» и тако даље, па кажете даље у наставку, «власт тамо и све јединице територијалне одбране, тенковска чета из Друге пешадијске противдиверзантске гардијске бригаде, све добровољачке јединице су под командном надлежне јединице која заклапа ту територију». Овде говоримо вероватно о зони одговорности, да ли сам у праву ако тако кажем?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја сам то већ неколико пута рекао колико се ја сећам, то је у надлежности овај команде, односно јединице која је на тој територији у чијој зони се налазе те јединице и добровољачке и њене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно, требало би да буде у надлежности, а да ли је било, Ви не знате, да ли је тако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, ако знамо о чему причамо, значи Ви сада стално причате шта би требало да буде, а нас занима овде, много више шта је то било тамо.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, госпођо, одакле ја знам да то није било тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја Вас питам, зато што сте Ви тамо били.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја сам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сам ја ишао, да ли сам ја ишао да слушам тамо Лончара сваког дана, да ли је он њима наређивао, неком Бати или некоме, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То како би требало да буде, то суд може да прочита и у списима и у војним правилима, а нас интересује како је тамо било?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја нисам ишао да контролишем команданта бригаде како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви зато причајте на ова питања, ја не знам како је тамо било, та правила служба ћемо ми да прочитамо. Суд иначе треба прописе да чита. Изволите даље.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Ја ћу само још једно питање оваквог карактера да Вам поставим. Претпоставимо да су ти добровољци из «Душана Силног», те борбене групе које наводите, биле претпочињене команди бригаде. Хоћу да Вас питам, да ли то подразумева да старешина који припада тој бригади, може на неког од тих добровољаца да пренесе неко командно овлашћење своје? Да ли је то било могуће?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Наређење или команду?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Не, своје командно овлашћење?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Свакако, свакако.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам, немам више.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја поново наглашавам, ти добровољци су одлуком Генералштаба стављени под надлежност ЈНА. Према томе, јединица која дејствује на тој територији по свим елементима, и облачење и наоружавање и исхрана и муниција и руковођење, командовање и контрола и безбедносна констрола и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, «деца оперативних јединица», тако сте рекли.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам, то би било доста за ово питање. Такође сте рекли током изношења Ваше одбране следеће «има доста униформи у селу које су исте».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Има доста?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Униформи у селу које су исте?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Униформи?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да. Можете ли нам набројати какве сте Ви све униформе у Ловасу виђали током Вашег боравка тамо?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: СМБ униформе.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Што тачније.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И са једне и са друге стране.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Сем СМБ униформи, да ли сте виђали неке друге врсте униформи?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Биле су и друге униформе.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Какве?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја не знам све, немојте ме сада.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли су биле неке маскирне униформе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Биле су маскирне, биле су маскирне, биле су црне, били су комбинезони неки, овај, па не знам, биле су маскирне у две, три варијанте, овај, неке мало браон више, неке мало мање браон, неке мало више црне, нека мало мање црне, СМБ, онда биле су капе оне, планинске капе, биле су панталоне оне планинске, ја знам, ја сам био у планинској јединици, па знам како изгледају, биле су капе «титовке» које су сви звали «партизани» због звезде петокраке која је била горе, било је са кокардама, било је.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам, следеће питање, да ли сте имали прилике док сте били у месту Ловас да видите заробљеног припадника хрватских паравојних снага, некога заробљеног?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Неког од припадника паравојних јединица?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Припадник зенги или хрватских паравојних снага или како се већ зову, било кога од њих?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ја нисам зато што нисам их видео, зато што нико, нико никада, и ако је неко га заробио, и ако је неко га заробио од њих, није налазио вероватно за потребно да га доводи код мене, зашто бих га доводио код мене?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Нисам рекао да је доводио код Вас, него да ли сте видели?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, господине, никада ја то нисам, нисам никога од њих видео, нити сам ја контактирао са њима, нити било шта.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неки такав заробљен?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, мени то нико није рекао.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Добро, питаћу једно питање које је мало на граници а то је, да ли имате, да ли сте имали информацију, податак, на који начин су обучени припадници Збора народне гарде у то време, како су се они облачили, у какве униформе, да ли су имали униформе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Збора народне гарде?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Тако је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, ја их нисам видео и нисам знао како су били обучени, нисам знао како су били обучени ни ти њихови МУП-овци, вероватно у оним плавим униформама маскирним, а Збор народне гарде он је сигурно имао, сигурно је имао униформе маскирне које су се разликовале делимично од наших или су биле мало више браон или то, али то је претпоставка. Ја их видео нисам.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Моје следеће питање би било, везано за један део Вашег исказа када сте говорили о Влајковићу и Јосиповићу, када су они расправљали наређење које су добили од Перића, Дарка Перића да иду сутрадан у акцију. Да ли сам у праву да Ви не знате садржину тих разговора између Дарка Перића и Влајковића и Јосиповића, шта су они конкретно разговарали и како су текли разговори?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

Адв. БОРИС ЗОРКО: И како су завршени?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то апсолутно, понављам, ниједним јединим словом, нити било каквим гестом мени нико није ставио до знања, ни Влајковић, ни Јосиповић, ни Перић, нити било ко од њих, нити ове власти, ове у селу да су оне нешто знале да су, да је нешто било, нека расправа или неки, нека дискусија да неће да изврше наређење или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно што сте причали на првом претресу, то је сазнање из списка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, све што сам дознао, то сам дознао из списка.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. Хтео бих да Вас питам следеће, везано за досадашње исказе једног од оптужених Дарка Перића. Он у својим исказима у више наврата тврди да у погледу акције да је само преносио Ваше наређење.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Дозволите само да завршим, па ћете одговорити. Он је то тврдио и хтео бих да Вас питам, да ли се Дарко Перић након што сте Ви одржали састанак на коме је разговарано о акцијама које су планиране за 18.-ти, да ли је пре извођења ове акције, односно ових акција, се Вама макар



једном обратио и известио Вас да је војска уплашена, да има некакве буне, да мора због тога са њима да игра карте преко ноћи или било шта слично што би указивало на неки ванредни догађај?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, ја сам овај ја, прво није договорена акција била 17.-ог навече, то нисте у праву, апсолутно.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Извињавам се због формулације, али када разговарамо о томе.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Али сте тако рекли, изразили сте се тако, друго, ниједним јединим гестом опет кажем, ниједном речју, Перић није урадио ништа да каже, када сам му ја предложио да он размисли о томе да ли може, да ли може, да ли има снага, да ли има довољан број људи, да ли може, да ли је заинтересован за тако нешто и све то друго, ниједном речју није напоменуо или словом, да он то не може, да су му људи уморни, или било шта. Перић је могао да нађе стотину, е слагао сам мало стотину, али макар десет неких овај оправдавајућих оправдања која би га апсолутно растеретила било каквог извршења таквог наређења, да каже да су му људи уморни, да каже да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули све на првом претресу, ове разлоге.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте причали први пут када сте овде изашли предамно.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Опростите, молим Вас.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Дакле, тачно је да није дошао код Вас након тог састанка и одржаног састанка са ваљевском четом да Вам каже да се војска буну и да се противи таквом задатку?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, он је могао и ујутру, он је могао то и ујутру да учини, када смо се срели да каже, еј, баш тако да каже, еј, бре, ови моји су се побунули што ће да изгину овамо, неће да иду у тај задатак и било би све решено.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Било би све решено.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да ли сте на том састанку 17.-ог који је претходио овим акцијама које су изведене 18. октобра, да ли је било каква топографска мапа коришћена или нека карта како би се уцртавали неки правци кретања или било шта слично?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, господине, никакве, никаквих топографских карата ми нисмо имали. Ја не знам да ли су Перићеви добили топографске карте од бригаде, да ли су добили, то не знам, али никаква карта није коришћена обзиром да топографске карте купују зонски штабови за своју територију тамо, то су врло скупе карте. Ја сам лично куповао те карте и купују се карте од Геодетског завода само за територију где је предвиђена употреба те јединице територијалне одбране, конкретно Зонског штаба територијалне одбране на територији Ваљева. За све друге овај, за сва друга места, за све друге територије, нема, нема тих карата у свим овај јединицама. Тамо јединице оперативне армије оне купују за ону територију где су

предвиђене њихове употребе по ратноме плану и ништа друго. Касније када се укаже потреба да иду из Србије на пример у Словенију, онда они добију од Савезног секретаријата за народну одбрану контингент потребних карата за територију Словеније.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам. И још једно питање везано за састанак од 17. октобра. Да ли је на том састанку расправљано, на који начин ће добровољци учествовати у тој акцији, у ком својству, да ли као потчињени, да ли као главнокомандујући или на било који други начин?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, никако командујући, никако потчињени, они су једноставно требали да буду ту, да морално да тако кажем, појачају, ојачају те јединице, те ако ће да иду, те Даркове јединице, ако ће да иду у то извињање, да се нађу ту са њима, мало и тако да једноставно да их буде више.

Адв. БОРИС ЗОРКО: А ја бих хтео да се надовежем, такође ћу се позвати на исказ који је давао један од оптужених Дарко Перић, током истраге. Он је тврдио да је добровољцу и Влајковићу рекао да у садејству командују, да у садејству командују, понављам то зато што је специфично. Моје питање је следеће, обзиром да сте Ви професионални официр, да ли је тачно да је садејство само могући облик заједничког наступања или дејстава више јединица, а да свака акција мора имати једног команданта?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, жао ми је, ја опет морам.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Да Вам поновим, ОК.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим Вас ако икако можете да ми то поновите, ја стварно не чујем Вас и много брзо говорите.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Извињавам се, покушаћу да успорим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја Вас молим као Бога, иначе ја не могу да Вам одговорим.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, ја сам покушао да будем што бржи, да не бисте стајали толико дуго. Током истраге Дарко Перић је тврдио да је добровољцу и Влајковићу рекао да у садејству командују.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То нема права апсолутно нико, Дарко то није имао права да нареди то. Зна се ко коме командује. Не може са Влајковићевом четом да командује неки цивил тамо. Добро, није он цивил, чисто цивил, он је војно лице сада, али не може са његовом четом да командује нико други, сем Влајковића. Сваки војник Перићев, Влајковићев и Јосиповићев или оно, може да буде само под командом Перића и његових старешина, под командом Влајковића и његових старешина командира вода и под командом Јосиповића и његових командира одељења тамо. Значи, за сваку јединицу сваки командант, односно командир је надлежан за сваког свог војника да са њим командује, нико други, чак ни да сам ја дошао тамо, да сам ја дошао, нисам имао права.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, не може, има ли још питања?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Само ако можете да ми одговорите конкретно, да ли иједно правило предвиђа командовање у садејству, или да кажем, паралелно

некакву команду у садејству или тако нешто или су одвојени појмови садејство и одвојени појмови командовања?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако сам Вас добро разумео, да ли да командујемо Ви и ја заједно?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Тако је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не може, не може.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду, хвала Вам, то би био одговор на ово питање. Хтео бих још једно питање да Вам поставим, обзиром да се у Вашој бележници помиње најпре да ће за акцију да је одређен заменик командира, па затим командир чете. Да ли је логично да том састанку на коме је командир чете предвиђен да ће водити ту акцију, да истом састанку не присуствује?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, ако сте приметили, то је уписано за дан 18.-ти, а тај састанак је био 17.-ог навече и опет Вам кажем, није одлучено ништа да се иде. Није одлучено ништа да се иде, остављено је команданту одреда да изабере да ли ће ићи или неће ићи у то извиђање сутрадан, да ли може, да ли му је, да не понављам неке ствари. Гомилу ствари треба да понављам неколико пута. Мислим да не може.

Адв. БОРИС ЗОРКО: У реду хвала Вам, ја више немам питања за Вас.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање пре него што одемо, морамо да напуштамо судницу. Ви сте овде доста причали, нешто се сећате из списка, а нешто сте овако, реците ми, за Вељовића, у почетку се нисте сећали, па сте се присетили, ко је командант ТО, нисте се сећали, па сте се присећали, реците ми, када сте видели овде од када траје испитивање у истрази, Милана Девчића и Милана Радојчића, да ли су то та два човека за које Вам је у Ловасу речено да је један командир полиције, а други командант ТО?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, Девчића сам препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Радојчића?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Радојчића нисам. Тек када ми се јавио он ко је, ја сам га онда препознао, ето, али учинило ми се да сам га негде видео, али нисам знао, нисам знао ко је. Девчића јесам препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где када Вам се јавио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Љубана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где када Вам се Радојчић јавио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ту смо се видели, једноставно смо се видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суду код истражног судије?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, тако негде вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тада сте препознали, то су та два човека.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Љубана нисам препознао, ако верујете, нисам га препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га после препознали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после Љубана препознали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, после када, ето исто тако, овај, иначе, нисам га препознао, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Гомилу тих људи ја нисам препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Ви сутра испитивати или нећете бити ту, шта? Па, добро.

*Суд доноси*

**РЕШЕЊЕ**

*Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 14 часова и 32 минута и биће настављен*

*дана 11. јуна 2008. године,  
са почетком у 9 часова и 30 минута.*

**ЗАПИСНИЧАР**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА**